Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1093/2010/EU RENDELETE

(2010. november 24.)

az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről

(HL L 331., 2010.12.15., 12. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 1022/2013/EU rendelete (2013. október 22.)	L 287	5	2013.10.29.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.)	L 60	34	2014.2.28.
►M3	Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.)	L 173	190	2014.6.12.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1093/2010/EU RENDELETE

(2010. november 24.)

az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) A 2007. és 2008. évi pénzügyi válság jelentős, egyedi eseteket és a pénzügyi rendszer egészét egyaránt érintő hiányosságokat tárt fel a pénzügyi felügyelet terén. A nemzeti szintű felügyeleti modellek nem tudtak lépést tartani a pénzügyi globalizációval, és az integrálódó és összekapcsolódó európai pénzügyi piacok valóságával, amelyeken a pénzügyi intézmények egyre gyakrabban határokon átnyúló tevékenységet folytatnak. A válság emellett komoly hiányosságokat tárt fel a nemzeti felügyeletek közötti együttműködés, koordináció, az uniós jog alkalmazásában megvalósított következetesség és a bizalom terén is.

(2) A pénzügyi válságot megelőzően és a válság ideje alatt az Európai Parlament az európai felügyelet fokozottabb integrációjára szólított fel annak érdekében, hogy uniós szinten valamennyi

([1]) HL C 13., 2010.1.20., 1. o.
([2]) A 2010. január 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) Az Európai Parlament 2010. szeptember 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. november 17- határozata.

▼B

szereplő számára valóban egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak, és tükrözzék a pénzügyi piacoknak az Unión belüli erősödő integrációját (A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv" című bizottsági közleményről szóló 2000. április 13-i állásfoglalásában ([1]), az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló 2002. november 21-i állásfoglalásában ([2]), „A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) – fehér könyv" című 2007. július 11-i állásfoglalásában ([3]), a fedezeti alapokról és magántőkéről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. szeptember 23-i állásfoglalásában ([4]), „A Lámfalussy-eljárás nyomon követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúra" című, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. október 9-i állásfoglalásában ([5]), a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló (Szolvencia II) európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló módosított javaslatról szóló 2009. április 22-i álláspontjában ([6]), valamint a hitelminősítő intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2009. április 23-i álláspontjában ([7]).

(3) 2008 novemberében a Bizottság azzal bízta meg a Jacques de Larosière vezette magas szintű csoportot, hogy készítsen ajánlásokat az európai felügyeleti szabályok megszilárdításának módjáról a polgárok magasabb szintű védelme és a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítása céljából. A 2009. február 25-én bemutatott végső jelentésében (a de Larosière-jelentés) a magas szintű csoport a jövőbeni pénzügyi válságok kockázata és azok súlyossága csökkentése érdekében a felügyeleti rendszer megerősítését javasolta. A magas szintű csoport az uniós pénzügyi szektor felügyeleti struktúrájának reformját ajánlotta. A csoport továbbá arra a következtetésre jutott, hogy létre kell hozni a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerét, amely három európai felügyeleti hatóságból áll – egy a bankszektor, egy az értékpapírszektor, egy pedig a biztosítási és foglalkoztatóinyugdíj-szektor felügyeletére –, emellett javasolta az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozását is. A jelentés a szakértők által szükségesnek ítélt reformokat képviselte, amelyekkel kapcsolatban haladéktalanul meg kell kezdeni a munkát.

(4) A Bizottság a 2009. március 4-i „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez" című közleményében a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerét és az Európai Rendszerkockázati Testületet létrehozó jogszabályok tervezetének kidolgozására tett javaslatot. A 2009. május 27-i, „Európai pénzügyi felügyelet" című közleményében pedig a Bizottság a de Larosière-jelentés fő vonalát követve további részleteket közölt az új felügyeleti keret lehetséges szerkezetéről.

(5) Az Európai Tanács 2009. június 19-i következtetéseiben megerősítette, hogy létre kell hozni a három új európai felügyeleti hatóságból álló Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerét. A rendszer céljául a nemzeti felügyelet minőségének és következetességének javítását, a határokon átnyúlóan tevékenykedő csoportok

([1]) HL C 40., 2001.2.7., 453. o.
([2]) HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.
([3]) HL C 175. E, 2008.7.10., 392. o.
([4]) HL C 8. E, 2010.1.14., 26. o.
([5]) HL C 9. E, 2010.1.15., 48. o.
([6]) HL C 184. E, 2010.7.8., 214. o.
([7]) HL C 184. E., 2010.7.8., 292. o.

▼B

felügyeletének szigorítását és a belső piac összes pénzügyi intézményére alkalmazandó egységes európai szabálykönyv létrehozását kell kitűzni. Az Európai Tanács kiemelte, hogy az európai felügyeleti hatóságokat a hitelminősítő intézetekre kiterjedő hatáskörrel is fel kell ruházni, és felkérte a Bizottságot, hogy készítsen külön javaslatokat a tekintetben, hogy a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere miként juthatna erős szerephez a válsághelyzetekben, miközben hangsúlyozta, hogy az európai felügyeleti hatóságok által hozott határozatok nem ütközhetnek a tagállamok költségvetési hatáskörével.

(6) Az Európai Tanács 2010. június 17-én megállapodott abban, hogy „a tagállamoknak be kell vezetniük a pénzügyi intézmények által fizetendő adók rendszerét a méltányos tehermegosztás biztosítása érdekében, illetve azért, hogy ösztönzőket nyújtson a rendszerszintű kockázat korlátozásához Az adókat hiteles szanálási keretrendszer részeként kell megállapítani. További sürgős munkára van szükség az adók főbb jellemzőivel kapcsolatban, illetve körültekintően fel kell mérni az egyenlő versenyfeltételek kérdését és a különböző szabályozási intézkedések kumulatív hatását.”

(7) A pénzügyi és gazdasági válság valós és súlyos kockázatot jelent a pénzügyi rendszer stabilitására és a belső piac működésére nézve. A stabil és megbízható pénzügyi rendszer helyreállítása és fenntartása elengedhetetlen előfeltétele a belső piacba vetett bizalom és az egységes piac megőrzésének, és ezáltal annak, hogy továbbra is fennálljanak és javuljanak a pénzügyi szolgáltatások teljeskörűen integrált és működőképes belső piacának létrehozásához szükséges feltételek. A pénzügyi piacok mélyebb integrációja révén viszont javulnak a finanszírozás és a kockázatmegosztás feltételei, ami a gazdaság sokkokkal szembeni ellenállóképességét erősítheti.

(8) Az Unió elérte a korlátait annak, amit az európai felügyeleti bizottságok jelenlegi jogállása lehetővé tesz. Az Unió nem maradhat olyan helyzetben, amelyben nincs mechanizmus annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyeletek a határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények esetében a lehető legjobb felügyeleti döntésekre jussanak; ahol a nemzeti felügyeletek között nem megfelelő az együttműködés és az információcsere; ahol a szabályozási és felügyeleti követelmények különbözősége következtében a nemzeti hatóságok közös fellépéséhez

▼B

bonyolult megállapodásokra van szükség; ahol az uniós szintű problémákkal szemben legtöbbször csak tagállami szintű megoldások alkalmazhatók és ahol ugyanannak a jogszabálynak különböző értelmezései vannak. Az új európai pénzügyi felügyeleti rendszer (a továbbiakban: PFER) megszüntetné ezeket a hiányosságokat és olyan rendszert hozna létre, amely összhangban van a pénzügyi szolgáltatások stabil és egységes uniós pénzügyi piacára vonatkozó célkitűzéssel, mivel a nemzeti felügyeleteket erős uniós hálózatba szervezi.

(9) Az PFER-t a nemzeti és az uniós felügyeleti hatóságok integrált hálózataként kell kialakítani, a napi felügyeletet tagállami szinten hagyva. El kell érni továbbá a pénzügyi intézményekre és piacokra vonatkozó szabályok nagyobb harmonizációját és egységes alkalmazását az Unióban. Az európai felügyeleti hatóságon (Európai Bankhatóságon) (a továbbiakban: a Hatóság) kívül létre kell hozni egy európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj- hatóság) és egy európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), illetve az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságát (a továbbiakban: a vegyes bizottság). Az Európai Rendszerkockázati Testületnek (a továbbiakban: ERKT) – az e rendeletben és az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben [1] meghatározott feladatok ellátása céljából – az PFER részét kell képeznie.

(10) Az európai felügyeleti hatóságoknak (a továbbiakban együttesen: EFH-k) a 2009/78/EK bizottsági határozattal [2] létrehozott európai bankfelügyelők bizottsága, a 2009/79/EK bizottsági határozattal [3] létrehozott európai biztosítás- és foglalkoztatóinyugdíj-felügyeletek bizottsága és a 2009/77/EK bizottsági határozattal [4] létrehozott európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága helyébe kell lépniük, és át kell venniük azok minden feladatát és hatáskörét, ideértve adott esetben a folyamatban lévő munkák és projektek folytatását is. Az egyes európai felügyeleti hatóságok tevékenységi körét egyértelműen meg kell határozni. Az EFH-knak az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal szemben elszámolási kötelezettséggel kell tartozniuk. Amennyiben ez az elszámoltathatóság eddig a vegyes bizottság által koordinált szektorok közötti kérdéseket érint, az EFH-k a vegyes bizottságon keresztül felelősek ezért a koordinációért.

(11) A Hatóság tevékenységének célja a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és a felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén – a tagállamok különböző érdekeinek, valamint a pénzügyi intézmények eltérő jellegének figyelembevételével. A Hatóságnak meg kell védenie a közös értékeket, például a pénzügyi rendszer stabilitását, a piacok és pénzügyi termékek átláthatóságát, valamint a betétesek és befektetők védelmét. A Hatóságnak meg kell akadályoznia a szabályozói arbitrázst és egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania,

[1] Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.
[2] HL L 25., 2009.1.29., 23. o.
[3] HL L 25., 2009.1.29., 28. o.
[4] HL L 25., 2009.1.29., 18. o.

▼B

továbbá fokoznia kell a nemzetközi felügyeleti koordinációt a gazdaság egészének érdekében, beleértve a pénzügyi intézményeket és az egyéb érdekelteket, a fogyasztókat és a munkavállalókat is. Feladatai közé kell tartoznia továbbá a felügyeleti konvergencia előmozdításának és az uniós intézményeknek szóló tanácsadásnak a banki és a fizetési rendszerekre és az elektronikus pénzre vonatkozó szabályozás és felügyelet, valamint a kapcsolódó vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdések területén. A Hatóságra kell bízni a meglévő és új pénzügyi tevékenységekkel kapcsolatos bizonyos hatásköröket is.

(12) Az e rendeletben említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és feltételek mellett a Hatóság átmenetileg betilthatja vagy korlátozhatja a pénzügyi tevékenységek bizonyos típusait, amelyek veszélyeztetik pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását. Amennyiben vészhelyzet miatt szükségessé válik az átmeneti betiltás, a Hatóság azt az e rendeletben meghatározott feltételekkel összhangban és azok alapján teszi. Amennyiben egyes pénzügyi tevékenységek átmeneti betiltása vagy korlátozása több szektort érint, ágazati szintű jogszabályokban kell előírni, hogy a Hatóság – adott esetben – a vegyes bizottságon keresztül konzultáljon és hangolja össze intézkedéseit az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság).

(13) A Hatóságnak kellőképpen figyelembe kell vennie tevékenységének hatását a versenyre és az innovációra a belső piacon, az Unió globális versenyképességét, a pénzügyi integrációt és az unió új munkahely-teremtési és növekedési stratégiáját.

(14) E célok teljesülése érdekében a Hatóságnak jogi személyiséggel, valamint adminisztratív és pénzügyi autonómiával kell rendelkeznie.

(15) A nemzetközi testületek tevékenységére alapozva a rendszerszintű kockázatot úgy kell meghatározni mint a pénzügyi rendszer működése megszakadásának kockázatát, amely a belső piacra és a reálgazdaságra nézve potenciálisan jelentős negatív következményekkel járhat. A pénzügyi közvetítők, piacok és infrastruktúrák valamennyi típusa bírhat bizonyos fokú jelentőséggel a rendszer szempontjából.

(16) A határokon átnyúló kockázat az Unió egészében vagy egyes részein bekövetkező gazdasági egyensúlyhiányokból vagy pénzügyi válságokból származó kockázat, amely jelentős negatív következményekkel járhat a két vagy több tagállam gazdasági szereplői közötti ügyletekre, a belső piac működésére vagy az Unió vagy bármelyik tagállama költségvetésére.

▼B

(17) Az Európai Unió Bírósága a C-217/04 sz. ügyben (Nagy-Britannia és Észak Írország Egyesült Királysága kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa) 2006. május 2-án hozott ítéletében megállapította, hogy: „az EK-Szerződés 95. cikkének [jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 114. cikke] szövegében semmiből nem vonható le az a következtetés, hogy a közösségi jogalkotó által e rendelkezés alapján elfogadott intézkedéseknek kizárólag a tagállamok lehetnének a címzettjei. A jogalkotó mérlegelése alapján ugyanis szükségesnek mutatkozhat a harmonizációs folyamat olyan helyzetekben történő megvalósításához való hozzájárulás feladatával megbízott közösségi szerv létesítése, amelyekben az e rendelkezésen alapuló jogi aktusok egységes végrehajtásának és alkalmazásának elősegítése érdekében kötelező erővel nem rendelkező kísérő vagy keretintézkedések elfogadása tűnhet megfelelőnek” ([1]). A Hatóság céljai és feladatai – a hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok támogatása az uniós szabályok egységes értelmezésében és alkalmazásában, továbbá hozzájárulás a pénzügyi integrációhoz szükséges pénzügyi stabilitáshoz – szorosan kötődnek a pénzügyi szolgáltatások belső piacára vonatkozó uniós vívmányok célkitűzéseihez. A Hatóságot ezért az EUMSz. 114. cikke alapján kell létrehozni.

(18) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak feladatait, beleértve az egymással és a Bizottsággal való együttműködést is, a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]), a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) és a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([4]) jogalkotási aktusok állapítják meg.

(19) Az e rendelet által érintett területet szabályozó hatályos uniós jogszabályok még a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]), a biztosítási csoportok biztosítóintézeteinek kiegészítő felügyeletéről szóló, 1998. október 27-i 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]), a pénzátutalásokat kísérő megbízói adatokról szóló, 2006. november 15-i 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([7]), az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([8]) és a pénzügyi rendszereknek a

([1]) EBHT 2006., I-03771, 44. bekezdés.
([2]) HL L 177., 2006.6.30., 1. o.
([3]) HL L 177., 2006.6.30., 201. o.
([4]) HL L 135., 1994.5.31., 5. o.
([5]) HL L 35., 2003.2.11., 1. o.
([6]) HL L 330., 1998.12.5., 1. o.
([7]) HL L 345., 2006.12.8., 1. o.
([8]) HL L 267., 2009.10.10., 7. o.

▼B

pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) vonatkozó részei, a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) vonatkozó részei, továbbá a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) vonatkozó részei.

(20) Kívánatos, hogy a Hatóság az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a betétesek egyenlő bánásmódja érdekében elősegítse a betétbiztosítás egységes megközelítését az Unióban. Mivel a betétbiztosítási rendszerek a tagállamokban inkább az általános felügyelet, mintsem a szabályozási felügyelet alá tartoznak, célszerű, hogy a Hatóság az e rendelet szerinti hatáskörét magára a betétbiztosítási rendszerre és annak üzemeltetőjére nézve is gyakorolhassa.

(21) A Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záró-nyilatkozatához csatolt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz) 290. cikkéről szóló (39.) nyilatkozattal összhangban a szabályozástechnikai standardok kidolgozása szakértői támogatást igényel, amelynek formája a pénzügyi szolgáltatások területéhez szabott. Szükséges lehetővé tenni a Hatóság számára, hogy ilyen szakértői támogatást nyújthasson, ideértve a nem az általa kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeten alapuló teljes vagy részleges standardokra vonatkozó szakértői támogatást is.

(22) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó harmonizált szabályozástechnikai standardok létrehozása céljából olyan hatékony jogi eszközre van szükség, amellyel – és az egységes szabálykönyv révén is – Unió-szerte biztosítható a versenyfeltételek egyenlősége, valamint a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelme Európában. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy a Hatóság, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szerv, az uniós jogban meghatározott területeken olyan szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.

(23) A szabályozástechnikai standardok tervezetét a Bizottságnak az EUMSz. 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kell elfogadnia, hogy ez által kötelező joghatással ruházza fel őket. A tervezeteket csak nagyon ritka esetben és rendkívüli körülmények között lehet módosítani, hiszen a Hatóság a pénzügyi piacokkal szoros kapcsolatban álló szereplő, és amely a

([1]) HL L 309., 2005.11.25., 15. o.
([2]) HL L 271., 2002.10.9., 16. o.
([3]) HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

▼B

legjobban ismeri azok napi tevékenységét. A szabályozástechnikai standardtervezeteket akkor lehet módosítani, ha nem összeegyeztethetők az uniós joggal, nem tartják tiszteletben az arányosság elvét, vagy szemben állnak a pénzügyi szolgáltatások belső piacának alapvető elveivel, amelyeket a pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós joganyag tartalmaz. A Bizottság nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezetek tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül. Az ezen standardok gyors és zökkenőmentes elfogadása érdekében a Bizottság számára határidőt kell szabni a szabályozástechnikai standardok elfogadásáról szóló határozat meghozatalára.

(24) Tekintettel a Hatóság technikai szakértelmére azokon a területeken, ahol szabályozástechnikai standardokat kell kidolgozni, tudomásul kell venni a Bizottság azon kifejezett szándékát, hogy általános szabályként azokra a szabályozástechnikai standardtervezetekre hagyatkozzon, amelyeket a Hatóság a megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása céljából részére megküldött. Arra az esetre azonban, ha a Hatóság nem nyújtja be a szabályozástechnikai standardtervezetet a vonatkozó jogalkotási aktusban meghatározott határidőn belül, biztosítani kell, hogy a felhatalmazás gyakorlása valóban teljesüljön, és a határozathozatali eljárás hatékonysága ne sérüljön. Ezért az ilyen esetekben a Bizottságot fel kell jogosítani a szabályozástechnikai standardok elfogadására, amennyiben a Hatóság nem készít tervezetet.

(25) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az EUMSz 291. cikke alapján, végrehajtási aktusokkal végrehajtási-technikai standardokat fogadjon el.

(26) A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardok által nem szabályozott területeken lehetővé kell tenni, hogy a Hatóság iránymutatásokat és ajánlásokat bocsásson ki az uniós jog alkalmazásáról. Az átláthatóság érdekében, és annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok fokozottan betartsák ezen iránymutatásokat és ajánlásokat, lehetővé kell tenni a Hatóság számára annak közzétételét, hogy a felügyeleti hatóságok milyen okból nem tartják be az iránymutatásokat és ajánlásokat.

(27) Az uniós jog helyes és teljes körű végrehajtása alapvető előfeltétele a pénzügyi piacok integritásának, átláthatóságának, hatékonyságának és szabályos működésének, a pénzügyi rendszer stabilitásának, továbbá a pénzügyi intézmények egyenlő versenyfeltételeinek az Unióban. Ezért olyan mechanizmust kell kialakítani, amelynek segítségével a Hatóság fel tud lépni az uniós jog alkalmazásának elmulasztása vagy helytelen alkalmazása és ezáltal annak megsértése ellen. A mechanizmust olyan területeken kell alkalmazni, ahol az uniós jog egyértelmű és feltétel nélküli kötelezettségeket határoz meg.

▼B

(28) Az uniós jog helytelen vagy nem kielégítő végrehajtásával szembeni arányos fellépéshez háromszintű mechanizmust kell alkalmazni. Először a Hatóságnak jogot kell biztosítani arra, hogy kivizsgálhassa azokat a feltételezett eseteket, amikor a nemzeti hatóságok a felügyelet gyakorlása során helytelenül vagy nem kielégítően hajtják végre az uniós jogot, majd erről ajánlást bocsásson ki. Másodszor, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem követi ezt az ajánlást, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy – figyelembe véve a Hatóság ajánlásait – hivatalos véleményt adjon ki, amelyben felkéri a hatáskörrel rendelkező hatóságot, hogy tegye meg az uniós jognak való megfelelés biztosításához szükséges intézkedéseket.

(29) Harmadszor, arra a kivételes esetre, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság tartósan nem járna el, lehetővé kell tenni a Hatóság számára, hogy utolsó lehetőségként a pénzügyi intézményeknek címzett határozatokat fogadjon el. E hatáskört olyan kivételes körülményekre kell korlátozni, amelyekben a hatáskörrel rendelkező hatóság nem tartja be a neki címzett hivatalos véleményben foglaltakat, és amelyekben az uniós jog a jelenlegi vagy jövőbeni uniós rendeletek értelmében közvetlenül alkalmazandó a pénzügyi intézményekre.

(30) A pénzügyi piacok integritásának és szabályos működésének, vagy az Unió pénzügyi rendszere stabilitásának komoly veszélyeztetettsége esetén az Unió gyors és összehangolt cselekvése szükséges. A Hatóságot ezért fel kell jogosítani arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a vészhelyzet orvoslására szolgáló egyedi intézkedésekre kötelezze. A vészhelyzet fennállásának megállapítására vonatkozó hatáskörrel a Tanácsot kell felruházni, bármely EFH, a Bizottság vagy az ERKT kérését követően.

(31) A Hatóságot fel kell jogosítani arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a vészhelyzet orvoslására szolgáló egyedi intézkedésekre kötelezze. A Hatóság által e tekintetben hozott intézkedések nem érinthetik a Bizottságnak az EUMSz. 258. cikke szerinti hatáskörét, amely szerint jogsértési eljárást indíthat a felügyeleti hatóság szerinti tagállam ellen, ha az nem teszi meg az említett intézkedést, valamint a Bizottság azon jogát, hogy ilyen körülmények között az Európai Unió Bíróságának eljárási szabályzatával összhangban ideiglenes intézkedések meghozatalaért folyamodjon. Nem érinti továbbá az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata alapján a tagállamra esetlegesen háruló felelősséget abban az esetben, ha a felügyeleti hatóságai nem teszik meg a Hatóság által előírt intézkedéseket.

(32) A hatékony és eredményes felügyelet biztosítása céljából és a különböző tagállamokbeli hatáskörrel rendelkező hatóságok álláspontjának kiegyensúlyozott figyelembevétele érdekében a Hatóságnak képesnek kell lennie a hatáskörrel rendelkező hatóságok

▼B

közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések kötelező erejű rendezésére, a felügyeleti kollégiumokra is kiterjedő hatállyal. Rendelkezni kell egy egyeztető eljárásról, amelynek során a hatáskörrel rendelkező hatóságok megállapodásra juthatnak. A Hatóság hatáskörének ki kell terjednie valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának eljárásával, intézkedésének tartalmával vagy tétlenségével kapcsolatos nézeteltérésekre az e rendeletben említett jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktusokban meghatározott esetekben. Ezekben az esetekben az érintett felügyeletek valamelyike a kérdést bejelentheti a Hatóságnak, amelynek az e rendeletben foglaltaknak megfelelően kell eljárnia. Az ügy rendezése és az uniós jog betartásának biztosítása érdekében a Hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára kötelező jelleggel előírhassa egyedi intézkedés meghozatalát vagy az intézkedéstől való tartózkodást. Amennyiben valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem tesz eleget a hozzá intézett, a helyzet rendezését célzó határozatnak, a Hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy közvetlenül a pénzügyi intézményeknek címzett határozatokat fogadjon el az uniós jog azon területein, amelyek e pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók. Az ilyen határozatok elfogadásának hatásköre kizárólag utolsó lehetőségként gyakorolható, célja pedig kizárólag az uniós jog helyes és következetes alkalmazása lehet. Olyan esetekben, amikor a vonatkozó uniós jogszabály mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, a Hatóság által hozott határozatok nem lépnek a mérlegelési jogkör uniós jognak megfelelő gyakorlása helyébe.

(33) A válság bebizonyította, hogy az egyes tagállamokra korlátozott hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti együttműködés jelenlegi rendszere elégtelen a határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények tekintetében.

(34) A válság okainak kivizsgálása, valamint a pénzügyi szektor szabályozásának és felügyeletének javítását célzó ajánlások kidolgozása céljából felállított tagállami szakértői csoportok megerősítették, hogy a jelenlegi szabályozás nem alkalmas alap a határokon átnyúló pénzügyi intézmények jövőbeli uniós szabályozása és felügyelete számára.

(35) Amint azt a Larosière-jelentés megállapítja, „[l]énye gében két alternatíva áll előttünk: az első a »mindenki saját magának« szemléletű megoldás; a második a valamennyiünk javát szolgáló, a nyitott világgazdaságot megtartó megerősített, pragmatikus és értelmes európai együttműködés. Ez kétségtelen gazdasági előnyöket fog hozni.”

(36) A felügyeleti kollégiumok fontos szerepet játszanak a határokon átnyúlóan tevékenykedő pénzügyi intézmények hatékony, eredményes és egységes felügyeletében. A Hatóságnak hozzá kell járulnia a felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és

▼B

következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez, és e tekintetben vezető szerepet kell betöltenie abban, hogy biztosítsa az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi intézmények tekintetében a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését. A felügyeleti kollégiumok működésének és információcsere-folyamatainak egyszerűsítése céljából, valamint az uniós jog felügyeleti kollégiumok általi alkalmazásával kapcsolatos konvergencia és egységesség előmozdítása érdekében a Hatóságnak ezért teljes körű részvételi joggal kell rendelkeznie a felügyeleti kollégiumokban. Ahogy a de Larosière-jelentés megállapítja: „a különböző felügyeleti gyakorlatokból eredő versenytorzulást és szabályozási arbitrázst el kell kerülni, mert ezek alááshatják a pénzügyi stabilitást, többek között azáltal, hogy ösztönzik a pénzügyi tevékenységek áthelyezését olyan országokba, ahol a felügyelet lazán működik. A felügyeleti rendszernek tisztességesnek és kiegyensúlyozottnak kell mutatkoznia”.

(37) Konvergenciára van szükség a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés terén – beleértve a finanszírozási mechanizmusokat is – annak érdekében, hogy a pénzügyi rendszer internalizálja a költségeket és a hatóságok szanálni tudják a fizetésképtelen pénzügyi intézményeket, egyúttal minimalizálják a fizetésképtelenség hatását a pénzügyi rendszerre, az adófizetők pénzének igénybevételét a bankok kisegítésére és a központi költségvetésből származó források felhasználását, továbbá korlátozzák a gazdaságot ért károkat, és koordinálják a nemzeti szanálási intézkedések alkalmazását. E tekintetben elengedhetetlen egy, a bankok fizetésképtelenné válásának megelőzésére és a fizetésképtelen bankok szanálására szolgáló teljes eszköztárra vonatkozó közös szabályrendszer kidolgozása, amelynek feladata elsősorban a nagyméretű, határokon átnyúló vagy összekapcsolt intézmények kezelése, továbbá vizsgálni kell, hogy szükséges-e további megfelelő hatásköröket ruházni a Hatóságra, valamint annak módját, ahogyan a bankok és megtakarítási intézetek prioritásként kezelhetnék a megtakarítók védelmét.

(38) A 94/19/EK irányelv, valamint a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló, 1997. március 3-i 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) jelenlegi felülvizsgálata során a Bizottság különös figyelmet kíván fordítani a további uniós harmonizáció biztosítása szükségességére. A Bizottság továbbá a biztosítási szektorban meg kívánja vizsgálni olyan uniós szabályok bevezetésének lehetőségét, amelyek védelmet nyújtanának a biztosítottak számára a biztosító fizetésképtelenné válása esetén. Az EFH-knak jelentős szerepet kell játszaniuk e területeken, és a garanciarendszerek európai rendszerének tekintetében megfelelő hatásköröket kell rájuk ruházni.

(39) A feladatok és a hatáskörök átruházása hasznos eszközként szolgálhat a felügyeleti hálózat működése során, hiszen csökkentheti a felügyeleti feladatok átfedéseit, előmozdíthatja az együttműködést, és ezáltal egyszerűsítheti a felügyeleti folyamatot és csökkentheti a pénzügyi intézmények terheit. E rendeletben ezért

([1]) HL L 84., 1997.3.26., 22. o.

▼B

egyértelmű jogalapot kell biztosítani az ilyen átruházásra. Bár általános szabályként engedélyezni kell a hatáskörök átruházását, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározott feltételekhez köthessék azt, például az átruházási megállapodásokról való tájékoztatás és az arról szóló értesítés tekintetében. A feladatok átruházása azt jelenti, hogy a feladatokat a Hatóság vagy egy, a hatáskörrel rendelkező hatóságtól eltérő nemzeti felügyeleti hatóság végzi el, de a felügyeleti határozatok meghozatalának hatásköre az átruházó hatóságnál marad. A hatáskörök átruházásával a Hatóság vagy egy nemzeti felügyeleti hatóság, (a megbízott) a saját nevében jogosult dönteni egy bizonyos felügyeleti ügyben az átruházó hatóság helyett. Az átruházásnál arra kell törekedni, hogy a felügyeleti hatáskör ahhoz a felügyelethez kerüljön, amely az átruházás tárgyát tekintve a legalkalmasabb pozícióban van. A hatáskörök ismételt megosztásának több oka lehet, például a nagyobb méretből vagy hatókörből eredő méretgazdaságossági előnyök, a csoportfelügyeleti összhang, vagy a szakismeret optimális kihasználása a nemzeti felügyeleti hatóságok között. A megbízó hatóságnak és az egyéb hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a megbízott határozatait el kell elismerniük, ha az ilyen határozatok az átruházás hatályán belül vannak. A vonatkozó uniós jogszabályok tovább pontosíthatják a hatáskörök megállapodáson alapuló újraelosztásának szabályait. A Hatóságnak minden megfelelő eszközzel elő kell segítenie és nyomon kell követnie a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti átruházási megállapodásokat.

A tervezett átruházási megállapodásokról ugyanakkor előzetes tájékoztatást kell kapnia, hogy véleményt nyilváníthasson azok célszerűségéről. Az ilyen megállapodásokat központilag kell közzétenni, hogy az összes érintett fél időben, átlátható módon és könnyen hozzájuk férjen. A Hatóságnak emellett feladata a hatáskör-átruházással és az átruházási megállapodásokkal kapcsolatos legjobb gyakorlatok azonosítása és terjesztése.

(40) A közös felügyeleti kultúra kialakítása céljából a Hatóságnak tevékenyen elő kell mozdítania a felügyeleti konvergenciát az Unióban.

(41) A partneri felülvizsgálatok hatékony és eredményes eszközei a pénzügyi felügyeletek hálózatán belüli egységesség előmozdításának. A Hatóságnak ezért módszertani keretet kell kidolgoznia ezen felülvizsgálatokra, és azokat rendszeresen kell elvégeznie. A felülvizsgálatoknak nem kizárólag a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára kell kiterjedniük, hanem arra is, hogy a felügyeletek képesek-e magas színvonalú felügyeleti eredmények elérésére, továbbá a hatáskörrel rendelkező felügyeletek függetlenségére. A partneri felülvizsgálatok eredményeit – a felülvizsgálat

▼B

tárgyát képező hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárulásával – nyilvánosságra kell hozni. Azonosítani kell és nyilvánosságra kell hozni továbbá a legjobb gyakorlatokat is.

(42) A Hatóságnak tevékenyen elő kell segítenie a koordinált uniós felügyeleti válaszok kidolgozását, különösen a pénzügyi piacok rendes működésének és integritásának, és a pénzügyi rendszer stabilitásának Unióban történő biztosítása érdekében. A vészhelyzetekre szóló hatáskörén kívül ezért a Hatóságot az PFER keretében általános koordinációs feladatkörrel is fel kell ruházni. A Hatóságnak különösen ügyelnie kell a releváns információk hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti zökkenőmentes áramlására.

(43) A pénzügyi stabilitás megóvása érdekében már korai szakaszban azonosítani kell a mikroprudenciális szinten jelentkező tendenciákat, potenciális kockázatokat és sebezhető pontokat, figyelemmel a határokon átnyúló és szektorok közötti jelenségekre is. A Hatóságnak a hatáskörébe tartozó területeken figyelnie és értékelnie kell az ilyen jelenségeket, és szükség esetén rendszeresen – vagy adott esetben eseti alapon – tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a többi európai felügyeleti hatóságot és az ERKT-t. A Hatóságnak az ERKT-vel együttműködve uniós szinten kezdeményeznie kell és össze kell hangolnia a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szembeni rugalmasságát értékelő stressztesztek is, valamint biztosítania kell, hogy e teszteket nemzeti szinten a lehető legkövetkezetesebb módszertannal végezzék. Feladatainak helyes végrehajtása érdekében a Hatóságnak közgazdasági elemzéseket kell készítenie a piacokról, valamint a lehetséges piaci fejlemények hatásáról.

(44) A pénzügyi szolgáltatások globalizációját és a nemzetközi standardok megnövekedett jelentőségét tekintve a Hatóságnak elő kell mozdítania az Unión kívüli felügyeletekkel folytatott párbeszédet és együttműködést. Fel kell hatalmazni a Hatóságot arra, hogy – a tagállamok és az uniós intézmények jelenlegi szerepének és adott hatásköreinek teljes körű tiszteletben tartása mellett – kapcsolatokat létesítsen és igazgatási megállapodásokat kössön harmadik országok felügyeleti hatóságaival és közigazgatásával valamint nemzetközi szervezetekkel. A Hatóság munkájában való részvételnek nyitva kell állnia azon országok számára, amelyek megállapodást kötöttek az Unióval, amelynek keretében elfogadták és alkalmazzák az uniós jogot, továbbá a Hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy együttműködjön az uniós jogszabályokkal egyenértékűnek elismert jogszabályokat alkalmazó harmadik országokkal.

(45) A Hatóságnak a hatáskörén belül eljárva, független tanácsadó szervként kell szolgálnia az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok

▼B

hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóságnak képesnek kell lennie véleményt alkotni a 2007/44/EK irányelvvel ([1]) módosított 2006/48/EK irányelv szerinti egyesülések és részesedésszerzések prudenciális értékeléséről azon esetekben, amikor az említett irányelv két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti konzultációt ír elő.

(46) Kötelességei eredményes teljesítése érdekében a Hatóságot fel kell jogosítani a szükséges információk kikérésére. A pénzügyi intézmények beszámolási kötelezettségeinek megkettőzését elkerülendő, ezeket az információkat jellemzően annak a nemzeti felügyeleti hatóságnak kell megadnia, amely a legközelebb áll a pénzügyi piacokhoz és intézményekhez, és figyelembe kell vennie a már meglévő statisztikákat. Arra az esetre azonban, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem adja meg vagy nem képes megadni kellő időben a kért információt, a Hatóságnak jogot kell biztosítani arra is, hogy utolsó lehetőségként közvetlenül a pénzügyi intézményeknek nyújthasson be kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést. A tagállamok hatóságait kötelezni kell arra, hogy támogassák a Hatóságot az ilyen közvetlen megkeresések teljesítésében. Ezzel összefüggésben lényeges az egységes jelentéstételi formátumok kidolgozása. Az információgyűjtési intézkedések nem sérthetik az európai statisztikai rendszernek és a Központi Bankok Európai Rendszerének a statisztikákra vonatkozó jogi keretét. E rendelet ezért nem sértheti sem az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([2]), sem az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló, 1998. november 23-i 2533/98/EK tanácsi rendeletet ([3]).

(47) Az ERKT működésének, továbbá figyelmeztetései és ajánlásai nyomon követésének kiteljesítéséhez elengedhetetlen a Hatóság és az ERKT közötti szoros együttműködés. A Hatóságnak és az ERKT-nak ezért minden releváns információt meg kell osztaniuk egymással. Egyedi vállalkozásokkal kapcsolatos információk azonban csak indokolt kérésre adhatók ki. Az ERKT által a Hatóságnak vagy egy nemzeti felügyeleti hatóságnak címzett figyelmeztetések vagy ajánlások kézhezvételét követően a Hatóságnak szükség szerint gondoskodnia kell a betartatásról.

(48) A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardokról, iránymutatásokról és ajánlásokról a Hatóságnak adott esetben konzultálnia kell az érdekelt felekkel és ésszerű lehetőséget kell biztosítania számukra, hogy észrevételezzék a javasolt intézkedéseket. A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások és ajánlások elfogadása előtt a

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/44/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a 92/49/EGK tanácsi irányelvnek és a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi szektorbeli részesedésszerzések és részesedésnövelések prudenciális értékelésének eljárási szabályai és az értékelés kritériumai tekintetében történő módosításáról (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.).

([2]) HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

([3]) HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

▼B

Hatóságnak hatástanulmányt kell végeznie. A hatékonyság érdekében e célból egy banki érdekképviseleti csoportot kell alkalmazni, amely kiegyensúlyozott összetételben képviseli az uniós hitelintézeteket és befektetési intézményeket a pénzügyi intézmények és vállalkozások eltérő modelljeinek és méretének képviseletében, beleértve adott esetben az intézményi befektetőket és más pénzügyi intézményeket, amelyek maguk is pénzügyi szolgáltatások igénybe vevői, a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k); a szakszervezeteket; a tudományos szakembereket; a fogyasztókat; és a banki szolgáltatások más lakossági felhasználóit. A banki érdekképviseleti csoportnak közvetítői szerepet kell betöltenie a pénzügyi szolgáltatások más, a Bizottság vagy uniós jogszabályok által létrehozott felhasználói csoportok felé.

(49) A banki érdekképviseleti csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai vagy tudományos szakemberek számára megfelelő térítést kell nyújtani annak érdekében, hogy az olyan személyek is, akik nem részesülnek kellő díjazásban és nem a piaci szereplőket képviselik, teljes mértékben részt vehessenek a pénzügyi szabályozásról folytatott vitában.

(50) A válságkezelés során a tagállamok alapvető felelőssége, hogy biztosítsák a koordinált válságkezelést, válsághelyzetekben megőrizzék a pénzügyi stabilitást, különös tekintettel a nehézségekkel küzdő pénzügyi intézmények stabilizálására és megmentésére. A Hatóság határozata, amelyet olyan vész- vagy vitarendezési helyzetben hozott, amely valamely pénzügyi intézmény stabilitását fenyegeti, nem ütközhet a tagállamok költségvetési hatáskörével. Létre kell hozni egy mechanizmust, amelynek segítségével a tagállamok hivatkozhatnak erre a védzáradékra, végső esetben pedig az ügyet a Tanács elé terjeszthetik. Ezzel a védmechanizmussal azonban nem lehet visszaélni különösen a Hatóság által hozott olyan határozattal kapcsolatban, amelynek nincs jelentős, illetve lényeges költségvetési vonzata, így – bizonyos tevékenységek vagy termékek fogyasztóvédelmi célból történő átmeneti betiltásából eredő – bevételcsökkenés. A Tanács a védmechanizmus alapján történő döntéshozatal során az „egy tag egy szavazat” elvének megfelelően szavaz. A Tanácsot a tagállamok különös felelőssége miatt indokolt bevonni ezen ügy rendezésébe. Tekintettel a kérdés érzékenységére, célszerű szigorú titoktartási szabályokat bevezetni.

(51) A döntéshozatali folyamat során a Hatóságnak be kell tartania az uniós szabályokat, valamint a tisztességes eljárás és az átláthatóság általános elveit. A hatósági határozat címzettjeinek meghallgatáshoz való jogát teljeskörűen tiszteletben kell tartani. A Hatóság intézkedései az uniós jog szerves részét képezik.

▼B

(52) A Hatóság fő döntéshozatali szerveként egy felügyeleti tanácsot kell kijelölni, amely az egyes tagállamok releváns hatáskörrel rendelkező hatóságainak vezetőiből áll, és amelyben a Hatóság elnökének tölti be az elnöki tisztet. Megfigyelőként részt vehetnek benne a Bizottság, az ERKT, az Európai Központi Bank, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj- Hatóság), valamint az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) képviselői. A felügyeleti tanács tagjai függetlenül és kizárólag az Unió érdekében járhatnak el.

(53) Általános szabályként a felügyeleti tanács egyszerű többséggel határoz úgy, hogy minden tagállamnak egy szavazata van. Mindazonáltal az általános jellegű aktusok esetében– ideértve a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok, iránymutatások és ajánlások elfogadását – költségvetési ügyekben, valamint valamely tagállam arra irányuló kérései tekintetében, hogy a Hatóság vizsgálja felül bizonyos pénzügyi tevékenységek átmeneti tilalmára vagy korlátozására vonatkozó döntését, indokolt az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt (36.) jegyzőkönyvben meghatározott minősített többséggel történő szavazásra vonatkozó döntéshozatali szabályokat alkalmazni. A nemzeti felügyeleti hatóságok közötti nézeteltérések rendezésével kapcsolatos ügyekkel egy bizalmasan eljáró, objektív munkacsoportnak kell foglalkoznia, amelynek tagjai nem lehetnek azon hatáskörrel rendelkező hatóságok képviselői, akik között a nézeteltérés fennáll, továbbá semmilyen érdekük nem fűződhet a konfliktushoz, és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal. A munkacsoportnak kellően kiegyensúlyozott összetételűnek kell lennie. A munkacsoport által hozott határozatot a felügyeleti tanácsnak egyszerű többséggel, az „egy tag egy szavazat” elve szerint kell jóváhagynia. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozataival kapcsolatban azonban a munkacsoport által javasolt határozatot az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott blokkoló kisebbséget képviselő tagok elutasíthatják.

(54) A Hatóság megbízatásának teljesítését és a ráruházott feladatok elvégzését az igazgatótanács biztosítja, amely a Hatóság elnökéből és a nemzeti felügyelő hatóságok, valamint a Bizottság képviselőiből áll. Az igazgatótanácsot fel kell ruházni minden szükséges hatáskörrel, többek között az éves és többéves munkaprogramok beterjesztésére, egyes költségvetési jogkörök gyakorlására, a Hatóság személyzetpolitikai tervének elfogadására, a dokumentumokhoz való hozzáférést szabályozó különös rendelkezések elfogadására, valamint az éves beszámoló beterjesztésére.

(55) A Hatóságot a felügyeleti tanács által az érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett

▼B

gyakorlata alapján, a felügyeleti tanács által szervezett és irányított, a Bizottság által támogatott nyílt pályázati eljárást követően kinevezett, feladatát teljes munkaidőben ellátó elnöknek kell képviselnie. A Bizottságnak a Hatóság első elnöke kinevezése céljából többek között meg kell határoznia a lehetséges jelöltek listáját. A későbbi kinevezések tekintetében az e rendelet értelmében elkészítendő jelentésben felül kell vizsgálni, hogy a Bizottság általi listakészítés eljárása megfelelő-e. Mielőtt a felügyeleti tanács által kiválasztott személy elfoglalná hivatalát, a felügyeleti tanács általi kiválasztást követő egy hónapon belül az Európai Parlament a kiválasztott személy meghallgatását követően kifogással élhet a kinevezéssel szemben.

(56) A Hatóság irányításával az ügyvezető igazgatót kell megbízni, akinek joga van részt venni a felügyeleti tanács és az igazgatótanács ülésein, de nem rendelkezik szavazati joggal.

(57) Az EFH-k tevékenységének szektorok közötti összhangja érdekében nekik a vegyes bizottságon keresztül szorosan koordinálniuk kell tevékenységüket, és adott esetben közös állásfoglalást kell hozniuk. A vegyes bizottságnak koordinálnia kell az EFH-k pénzügyi konglomerátumokkal és más szektorok közötti kérdésekkel kapcsolatos feladatait. Szükség esetén az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatáskörébe is tartozó intézkedéseket az érintett európai felügyeleti hatóságoknak párhuzamosan kell elfogadniuk. A vegyes bizottság elnöki tisztjét 12 hónapos időközönként az EFH-k elnökei felváltva látják el. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT alelnöke. A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, ami lehetővé teszi a nem hivatalos információcserét és közös felügyeleti kultúra kialakítását az EFH-k között.

(58) Biztosítani szükséges, hogy a Hatóság határozatai által érintett felek élhessenek a megfelelő jogorvoslatokkal. A felek jogainak hatékony védelme céljából és az eljárás gazdaságossága érdekében, ha az ügyben a Hatóság rendelkezik döntéshozatali hatáskörrel, a feleknek a fellebbviteli tanács előtt célszerű fellebbezési jogot biztosítani. A hatékonyság és az egységesség érdekében indokolt, hogy a fellebbviteli tanács az EFH-k közös szerve legyen, de azok igazgatási és szabályozási szervezetétől függetlenül működjön. A fellebbviteli tanács határozatainak felülvizsgálatát az Európai Unió Bíróságától lehet kérni.

▼B

(59) A Hatóság működési autonómiájának és függetlenségének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell megállapítani számára, amelynek bevételei alapvetően a nemzeti felügyeleti hatóságoktól származó kötelező járulékokból és az Európai Uniós általános költségvetéséből erednek. A Hatóság uniós finanszírozásáról a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 47. pontja értelmében a költségvetési hatóság állapodik meg ([1]). Az uniós költségvetési eljárás alkalmazandó. Az elszámolások ellenőrzését a Számvevőszéknek kell végeznie. A teljes költségvetés a zárszámadás hatálya alá tartozik.

(60) A Hatóságra az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) alkalmazandó. A Hatóságnak csatlakoznia kell az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága közötti, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz ([3]) is.

(61) A nyílt és átlátható alkalmazási feltételek, valamint a személyzettel való egyenlő bánásmód érdekében a Hatóság személyzetére a tisztviselők személyzeti szabályzata, valamint az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételei ([4]) irányadók.

(62) Az üzleti titkok és más bizalmas információk védelme alapvető érdek. A Hatóság a rendelkezésére bocsátott és a hálózaton belül cserélt információk titkossága tekintetében szigorú és hatékony titoktartási szabályokat vezet be.

(63) Az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]), és a személyes adatok közösségi intézmények és

([1]) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.
([2]) HL L 136., 1999.5.31., 1. o.
([3]) HL L 136., 1999.5.31., 15. o.
([4]) HL L 56., 1968.3.4., 1. o.
([5]) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

▼B

szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) teljes mértékben alkalmazandó a személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.

(64) A Hatóság átlátható működése érdekében a Hatóságra alkalmazni kell az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([2]).

(65) Lehetővé kell tenni, hogy harmadik országok is részt vehessenek a Hatóság munkájában, az Unió által megkötendő megfelelő megállapodásokkal összhangban.

(66) Mivel e rendelet célkitűzéseit, nevezetesen a belső piac működőképességének fokozását a prudenciális szabályozás és felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén, a betétesek és a befektetők védelmét, a pénzügyi piacok integritásának, hatékonyságának és szabályos működésének védelmét, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartását és a nemzetközi felügyeleti koordináció erősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a fellépés terjedelme miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(67) A Hatóságnak át kell vennie az európai bankfelügyelők bizottságának minden jelenlegi feladatát és hatáskörét. Ezért a Hatóság létrehozásának időpontjától kezdődően hatályon kívül kell helyezni a 2009/78/EK bizottsági határozatot, és megfelelően módosítani kell a pénzügyi szolgáltatások, a pénzügyi beszámolás és a könyvvizsgálat területének egyes tevékenységeit támogató közösségi program létrehozásáról szóló, 2009. szeptember 16-i 716/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot ([3]). Tekintettel az európai bankfelügyelők bizottságának meglevő struktúráira és intézkedéseire, fontos az európai bankfelügyelők bizottsága és a Bizottság közti igen szoros együttműködés biztosítása a megfelelő átmeneti rendelkezések kidolgozása során, gondoskodva arról, hogy a lehető legrövidebb legyen azon időszak, amely alatt a Bizottság felelős a Hatóság igazgatási létrehozásáért és kezdeti adminisztratív működéséért.

([1]) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.
([2]) HL L 145., 2001.5.31., 43. o.
([3]) HL L 253., 2009.9.25., 8. o.

▼B

(68) A Hatóság működésének megfelelő előkészítése és az európai bankfelügyelők bizottságáról való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében célszerű e rendelet alkalmazását határidőhöz kötni. A Hatóságot megfelelően finanszírozni kell. Legalább kezdetben 40 %-ban uniós forrásokból, 60 %-ban pedig tagállami hozzájárulásokból kell finanszírozni, amelyeket a szavazatoknak az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott súlyozásával összhangban kell megtenni.

(69) Annak érdekében, hogy a Hatóság 2011. január 1-jén létrejöhessen, e rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

LÉTREHOZÁS ÉS JOGÁLLÁS

1. cikk

Létrehozás és tevékenységi kör

(1) Ez a rendelet létrehozza az európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: a Hatóság).

▼M1

(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban a 94/19/EK irányelv, a 2002/87/EK irányelv, az 1781/2006/EK rendelet, a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]), a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről szóló 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az őket felügyelő hatáskörrel rendelkező hatóságokra – a 2002/65/EK irányelv, a 2005/60/EK irányelv, a 2007/64/EK irányelv és a 2009/110/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, valamint az ezeken alapuló valamennyi irányelv, rendelet és határozat, és a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktus hatályán belül jár el. A Hatóság a 1024/2013/EU tanácsi rendeletnek ([3]) is megfelelően jár el.

▼B

(3) A Hatóság eljár továbbá a hitelintézetek, pénzügyi konglomerátumok, befektetési vállalkozások, a pénzforgalmi és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységi területén olyan kérdésekkel kapcsolatban, amelyekre a (2) bekezdésben említett aktusok közvetlenül

([1]) HL L 176., 2013.6.27., 1. o.
([2]) HL L 176., 2013.6.27., 338. o.
([3]) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

▼B

nem vonatkoznak, ideértve a vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdéseket is, amennyiben a Hatóság ezen intézkedései az említett aktusok hatékony és következetes alkalmazásának biztosításához szükségesek.

(4) E rendelet rendelkezései nem sértik a Bizottság jogköreit, különösen az EUMSz. 258. cikke szerinti, az uniós jog betartásának biztosítására vonatkozó jogkört.

(5) A Hatóság célja, hogy a pénzügyi rendszer rövid, közép- és hosszú távú stabilitásához és hatékonyságához való hozzájárulás révén védje a közérdeket az Unió gazdasága, az uniós polgárok és vállalkozások érdekében. A Hatóság hozzájárul a következőkhöz:

a) a belső piac működőképességének fokozása, különösen a szabályozás és felügyelet ésszerű, hatékony és egyenletes szintje révén;

b) a pénzügyi piacok integritásának, átláthatóságának, eredményességének és szabályos működésének biztosítása;

c) a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése;

d) a szabályozási arbitrázs megelőzéséhez és az egyenlő versenyfeltételek előmozdítása;

e) a hitelfelvétel és egyéb kockázatok megfelelő szabályozásának és felügyeletének biztosítása; és

f) a fogyasztóvédelem javítása.

▼M1

E célok érdekében a Hatóság hozzájárul a (2) bekezdésben említett jogi aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosításához, elősegíti a felügyeleti konvergenciát, véleményeket készít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint közgazdasági piacelemzéseket készít abból a célból, hogy hozzájáruljon a Hatóság céljainak eléréséhez.

▼B

Az e rendelet által rá ruházott feladatok ellátása során a Hatóság kiemelt figyelmet fordít azon pénzügyi intézmények jelentette mindenfajta rendszerszintű kockázatra, amelyek összeomlása akadályozhatja a pénzügyi rendszer vagy a reálgazdaság működését.

▼M1

A Hatóság feladatai elvégzése során függetlenül és objektíven, megkülönböztetésmentes módon és kizárólag az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva jár el.

▼B

2. cikk

Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere

(1) A Hatóság részét képezi a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerének (a továbbiakban: PFER). Az PFER fő célja annak biztosítása, hogy a pénzügyi szektorra alkalmazandó szabályokat a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megfelelően végrehajtsák, valamint hogy biztosítsa a pénzügyi rendszer egészébe vetett bizalmat és a pénzügyi szolgáltatások fogyasztóinak megfelelő védelmét.

▼B

(2) Az PFER a következőket foglalja magában:

a) az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) – az 1092/2010/EU rendeletben és e rendeletben meghatározott feladatok ellátása céljából;

b) a Hatóság;

c) az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel [1] létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság);

d) az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel [2] létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság);

e) az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága (a „vegyes bizottság”) – az e rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54–57. cikkében meghatározott feladatok ellátása céljából;

▼M1

f) az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban meghatározott hatáskörrel rendelkező vagy felügyeleti hatóságok – beleértve az Európai Központi Bankot is a 1024/2013/EU rendelet –, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet értelmében rá ruházott feladatok tekintetében.

▼B

(3) A Hatóság a vegyes bizottságon keresztül rendszeresen és szorosan együttműködik az ERKT-vel, valamint az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), biztosítva a munka szektorok közötti összhangját, valamint közös álláspontok kialakítását a pénzügyi konglomerátumok felügyelete és egyéb szektorok közötti kérdések terén.

(4) Az PFER tagjai az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke (3) bekezdésében megfogalmazott lojális együttműködés elvének megfelelően bizalmon és kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítanak ki, különösen a megfelelő és megbízható információk megosztásának biztosítása terén.

(5) Az PFER részét képező felügyeleti hatóságok kötelessége, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusoknak megfelelően ellássák az Unióban működő pénzügyi intézmények felügyeletét.

▼M1

3. cikk

A hatóságok elszámoltathatósága

A 2. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett hatóságok elszámolási kötelezettséggel tartoznak az Európai Parlament és a Tanács felé. Az Európai Központi Bank elszámolási kötelezettséggel tartozik az Európai Parlament és a Tanács felé a 1024/2013/EU rendelet által rá ruházott felügyeleti feladatkörök gyakorlása tekintetében a rendeletnek megfelelően.

[1] Lásd e Hivatalos Lap 48. oldalát.
[2] Lásd e Hivatalos Lap 84. oldalát.

▼B

4. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „pénzügyi intézmények”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott „hitelintézetek”, a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott „befektetési vállalkozások” és a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének (14) bekezdésében meghatározott „pénzügyi konglomerátumok”, azzal a kivétellel, hogy a 2005/60/EK irányelv tekintetében a „pénzügyi intézmények” az azon irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket jelentik;

▼M3

2. „illetékes hatóság”:

   i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában, valamint a 2007/64/EK és a 2009/110/EK irányelvben meghatározott illetékes hatóság;

   ii. a 2002/65/EK és a 2005/60/EK irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak;

   iii. a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) tekintetében az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18) pontjában meghatározott kijelölt hatóság;

   iv. a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) tekintetében az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság.

▼B

5. cikk

Jogállás

(1) A Hatóság jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv.

(2) A Hatóságot valamennyi tagállamban a nemzeti jog által a jogi személyeknek nyújtott legteljesebb jogképesség illeti meg. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azzal rendelkezni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.

(3) A Hatóságot az elnöke képviseli.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről, (HL L 173, 2014.6.12., 149 o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).

▼B

6. cikk

Összetétel

A Hatóságot a következők alkotják:

1. a felügyeleti tanács, amely ellátja a 43. cikkben meghatározott feladatokat;

2. az igazgatótanács, amely ellátja a 47. cikkben meghatározott feladatokat;

3. az elnök, aki ellátja a 48. cikkben meghatározott feladatokat;

4. az ügyvezető igazgató, aki ellátja az 53. cikkben meghatározott feladatokat;

5. a fellebbviteli tanács, amely ellátja a 60. cikkben meghatározott feladatokat.

7. cikk

Székhely

A Hatóság székhelye London.

II. FEJEZET

A HATÓSÁG FELADATAI ÉS HATÁSKÖRE

8. cikk

A Hatóság feladatai és hatásköre

(1) A Hatóság ellátja a következő feladatokat:

▼M1

a) hozzájárul magas színvonalú közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához, különösen az uniós intézmények számára nyújtott vélemények, és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokon alapuló iránymutatások, ajánlások, szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, valamint más intézkedések kidolgozása révén;

aa) többek között a pénzügyi intézmények változó üzleti gyakorlatának és üzleti modelljeinek figyelembevételével egy egész Unióra érvényes európai felügyeleti kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása, amely meghatározza a bevált felügyeleti gyakorlatokat a módszertan és az eljárások vonatkozásában;

▼B

b) hozzájárul a kötelező erejű uniós jogi aktusok következetes alkalmazásához, különösen a közös felügyeleti kultúra elősegítése, az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosítása, a szabályozási arbitrázs megakadályozása, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések esetén közvetítés és vitarendezés, a pénzügyi intézmények hatékony és következetes felügyeletének biztosítása, a felügyeleti kollégiumok koherens működésének biztosítása és többek között vészhelyzetekben való fellépés révén;

▼M1

c) előmozdítja a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és felelősségi körök átruházását;

▼B

d) szorosan együttműködik az ERKT-val, különösen azáltal, hogy ellátja a feladatai teljesítéséhez szükséges információkkal és biztosítja az ERKT figyelmeztetéseinek és ajánlásainak megfelelő betartását;

e) a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokról szóló összehasonlító elemzések elkészítését, beleértve az iránymutatások és ajánlások kibocsátását és a bevált gyakorlatok megállapítását;

f) a hatáskörébe tartozó területen megfigyeli és értékeli a piaci fejleményeket, beleértve adott esetben különösen a háztartási hitelek és a kkv-knak nyújtott hitelek tendenciáit;

g) a Hatóság feladatainak végrehajtásával kapcsolatos tájékoztatás érdekében gazdasági elemzést készít a piacokról;

h) elősegíti a betétesek és a befektetők védelmét;

▼M1

i) támogatja a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működését, a rendszerszintű kockázat nyomon követését, értékelését és mérését, a rendezési és szanálási tervek kidolgozását és koordinálását, magas szintű védelmet nyújtva az Unió egész területén a betétesek és a befektetők számára, továbbá hozzájárulva a fizetésképtelen pénzügyi intézmények szanálására irányuló mechanizmusok és a megfelelő finanszírozási eszközök iránti igény felmérésének kidolgozásához, annak érdekében, hogy a 21–26. cikkel összhangban erősítse a rendszerszintű kockázatokat magukban hordozó határokon átnyúló intézmények válságkezelésében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok együttműködését;

▼B

j) elvégez minden egyéb, az ebben a rendeletben vagy más jogalkotási aktusokban meghatározott feladatot;

k) honlapján közzéteszi és rendszeresen naprakésszé teszi a tevékenységi területére vonatkozó információkat – különösen a hatáskörébe tartozó területeken, a nyilvántartott pénzügyi intézmények vonatkozásában –, hogy könnyen hozzáférhető tájékoztatást biztosítson a nyilvánosságnak.

▼M1

_____

(1a) A Hatóság az e rendelet szerinti feladatai ellátása során:

a) minden rendelkezésre álló hatáskörét felhasználja; valamint

b) megfelelően szem előtt tartva a hitelintézetek biztonságának és megbízhatóságának biztosítására irányuló kiemelkedő célt, kellőképp figyelembe veszi a hitelintézetek különböző fajtáinak, valamint üzleti modelljeinek és méretének sokféleségét.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatok ellátása érdekében a Hatóság az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel rendelkezik, különösen a következőkkel:

a) szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a 10. cikkben említett különös esetekben;

b) végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki a 15. cikkben említett különös esetekben;

c) iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki a 16. cikkben meghatározottak szerint;

▼B

d) ajánlásokat bocsát ki meghatározott esetekben, a 17. cikk (3) bekezdésében említettek szerint;

e) a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett egyedi határozatokat hoz a 18. cikk (3) bekezdésében és a 19. cikk (3) bekezdésében említett meghatározott esetekben;

f) a közvetlenül alkalmazandó uniós jogot érintő ügyekben a pénzügyi intézményeknek címzett egyedi határozatokat hoz a 17. cikk (6) bekezdésében, a 18. cikk (4) bekezdésében és a 19. cikk (4) bekezdésében említett különös esetekben;

g) az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak vagy a Bizottságnak szóló véleményeket bocsát ki a 34. cikkben előírtaknak megfelelően;

h) összegyűjti a pénzügyi intézményekre vonatkozó szükséges információkat a 35. cikkben előírtaknak megfelelően;

i) közös módszertant dolgoz ki a termékjellemzők és a forgalmazási folyamatok által az intézmények pénzügyi helyzetére és a fogyasztók védelmére gyakorolt hatások értékelésére;

j) központilag hozzáférhető adatbázist készít a nyilvántartott pénzügyi intézményekről a hatáskörébe tartozó területen, amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok azt előírják.

▼M1

(2a) Az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzése és a (2) bekezdésben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Hatóság megfelelő figyelmet fordít a helyes szabályozás elvére, többek között az e rendelettel összhangban elvégzett költség-haszon elemzés eredményeire.

▼B

9. cikk

A fogyasztóvédelemmel és a pénzügyi tevékenységekkel összefüggő feladatok

(1) A Hatóság vezető szerepet vállal abban, hogy támogassa a piacon az átláthatóságot, az egyszerűséget és a méltányosságot a fogyasztói pénzügyi termékek és szolgáltatások vonatkozásában a belső piac egész területén, többek között a következők révén:

a) gyűjti és elemzi a fogyasztói trendeket, és jelentéseket készít azokról;

b) áttekinti és koordinálja a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a pénzügyi műveltséggel és oktatással kapcsolatos kezdeményezéseit;

c) képzési standardokat dolgoz ki a piaci szereplők számára; és

d) hozzájárul a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó közös szabályok kialakításához.

▼B

(2) A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási gyakorlat konvergenciájának elősegítése érdekében

(3) A Hatóság figyelmeztetéseket adhat ki abban az esetben, ha valamely pénzügyi tevékenység súlyos kockázatot jelent az 1. cikk (5) bekezdésében meghatározott célokra nézve.

▼M1

(4) A Hatóság saját szervezetén belül létrehozhat egy pénzügyi innovációs bizottságot, amely összefog valamennyi releváns hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságot, annak érdekében, hogy koordinált megközelítést alakítson ki az új, illetve innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, továbbá tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé tud terjeszteni.

▼B

(5) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és feltételek mellett vagy amennyiben az vészhelyzet miatt szükségessé válik a 18. cikknek megfelelően és az abban meghatározott feltételek szerint, a Hatóság átmenetileg betilthat vagy korlátozhat bizonyos pénzügyi tevékenységeket, amelyek veszélyeztetik a pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását.

A Hatóság kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az első albekezdésben említett határozatát. Amennyiben a határozat a három hónapos időtartam elteltével nem kerül meghosszabbításra, az automatikusan hatályát veszti.

A tagállamok kérhetik, hogy a Hatóság vizsgálja felül határozatát. Ilyen esetekben a Hatóság a 44. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban határoz arról, hogy fenntartja-e a határozatát.

▼M1

A Hatóság felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, a betiltás vagy korlátozás elfogadásának megkönnyítése céljából tájékoztatja a Bizottságot és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat.

▼B

10. cikk

Szabályozástechnikai standardok

(1) Amennyiben az EUMSz. 290. cikkének megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén az Európai Parlament és a Tanács szabályozástechnikai standardok elfogadására hatalmazza fel a Bizottságot a következetes harmonizáció biztosítása érdekében az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A Hatóság a standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz jóváhagyásra.

▼B

A szabályozástechnikai standardoknak technikai jellegűnek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, tartalmukat pedig az alapul szolgáló uniós jogalkotási aktusok szabják meg.

A Bizottsághoz történő benyújtásukat megelőzően a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetekről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport véleményét is kikéri.

Amennyiben a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezetet nyújt be, a Bizottság azt haladéktalanul továbbítja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak jóváhagyásáról. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is jóváhagyhatja a szabályozástechnikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kíván jóváhagyni egy szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal hagyná jóvá azt, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és megindokolja, hogy miért nem hagyja jóvá, illetve megindokolja a módosításokat. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Ha az említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy olyan szabályozástechnikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot az általa fontosnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be szabályozástechnikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti tervezet benyújtását.

▼B

(3) Kizárólag ha a Hatóság a (2) bekezdésnek megfelelően nem nyújtja be a tervezetet a Bizottságnak a határidőn belül, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktussal a Hatóság által készített tervezet nélkül is elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot.

A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport véleményét vagy tanácsát is.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja a szabályozástechnikai standardtervezetet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezetét megküldi a Hatóságnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet, és azt hivatalos vélemény formájában benyújthatja a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Amennyiben a Hatóság a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltével nem nyújtotta be a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időszakon belül benyújtotta a módosított szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság a Hatóság által javasolt módosítások alapján módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy az általa fontosnak ítélt módosításokkal elfogadhatja a szabályozástechnikai standardot. A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített szabályozástechnikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(4) A szabályozástechnikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Azokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.

11. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottságnak a 10. cikkben említett, szabályozástechnikai standardok elfogadására adott felhatalmazás 2010. december 16-át követő négyéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 14. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbinak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.

▼B

(2) Amint a Bizottság elfogad egy szabályozástechnikai standardot, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A Bizottságnak a szabályozástechnikai standardok elfogadására való felhatalmazására a 12–14. cikkben megállapított feltételeket kell alkalmazni.

12. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve az esetleges visszavonás tárgyát képező felhatalmazást.

(3) A visszavonásról szóló határozattal a határozatban megjelölt felhatalmazás megszűnik. A határozat haladéktalanul, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő szabályozástechnikai standardok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

13. cikk

A szabályozástechnikai standardokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai standardról szóló értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

▼M2

Ha a Bizottság a Hatóság által benyújtott szabályozástechnikai standardtervezettel megegyező szabályozástechnikai standardot fogad el, akkor az az időszak, amelynek során az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet, az értesítés időpontjától számított egy hónap. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy egy hónapos kezdeti időtartammal meghosszabbodik, és egy további egy hónapos időtartammal meghosszabbítható.

▼B

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időtartam elteltével sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a szabályozástechnikai standarddal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megállapított időpontban hatályba lép.

A szabályozástechnikai standard az említett időtartam leteltét megelőzően kihirdethető az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időszak eltelte előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem kíván kifogást emelni.

▼B

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül kifogást emel valamely szabályozástechnikai standarddal szemben, akkor az nem lép hatályba. Az EUMSz. 296. cikkének megfelelően a kifogást emelő intézmény megindokolja a szabályozástechnikai standarddal szembeni kifogását.

14. cikk

A szabályozástechnikai standardtervezetek elutasítása vagy módosítása

(1) Abban az esetben, ha a Bizottság elutasítja vagy a 10. cikkel összhangban módosítja a szabályozástechnikai standardtervezetet, úgy a Bizottság erről az indokok megjelölése mellett értesíti a Hatóságot, az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül adott esetben egy hónapon belül meghívhatja a Parlament vagy a Tanács hatáskörrel rendelkező bizottsága eseti ülésére a hatáskörrel rendelkező biztost és a Hatóság elnökét az eltérő véleményeik ismertetése és kifejtése érdekében.

15. cikk

Végrehajtás-technikai standardok

(1) A Hatóság az EUMSz. 291. cikke szerinti végrehajtási aktusok révén végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken. A végrehajtás-technikai standardoknak technikai jellegűnek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, és csak az adott aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározására terjednek ki. A Hatóság a végrehajtás-technikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz jóváhagyásra.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetekről és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport véleményét is kikéri.

Amennyiben a Hatóság végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújt be, a Bizottság azt haladéktalanul továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak jóváhagyásáról. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is jóváhagyhatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet.

▼B

Ha a Bizottság nem kívánja jóváhagyni a végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal hagyná azt jóvá, akkor visszaküldi azt a Hatóságnak, és megindokolja, hogy miért nem hagyja jóvá, illetve megindokolja a módosításokat. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Ha az ötödik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy olyan végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot az általa fontosnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Azokban az esetekben, amikor a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be végrehajtás-technikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti tervezet benyújtását.

(3) Kizárólag azokban az esetekben, ha a Hatóság a (2) bekezdés szerinti időtartamon belül nem nyújt be végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottságnak, a Bizottság végrehajtási aktussal a Hatóság tervezete nélkül is elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különösen sürgős volta miatt. A Hatóság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport véleményét vagy tanácsát is.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja a végrehajtás-technikai standardtervezetet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezetet megküldi a Hatóságnak is. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet, és azt hivatalos vélemény formájában benyújthatja a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

▼B

Amennyiben a Hatóság a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltével nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, úgy a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

Amennyiben a Hatóság a hathetes időtartamon belül benyújtotta a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, úgy a Bizottság a Hatóság által javasolt módosítások alapján módosíthatja azt, vagy az általa fontosnak ítélt módosításokkal elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezetek tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(4) A végrehajtás-technikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Azokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.

16. cikk

Iránymutatások és ajánlások

(1) Az PFER keretében következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok létrehozása, és az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása céljából a Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak vagy a pénzügyi intézményeknek címzett iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki.

(2) A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az iránymutatásokról és az ajánlásokról, valamint elemzi a kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányban kell állniuk az iránymutatás vagy ajánlás alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport véleményét vagy tanácsát.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.

Egy iránymutatás vagy ajánlás kiadását követő két hónapon belül az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok visszaigazolják, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. Ha egy hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem kíván megfelelni azoknak, úgy erről az indokok megjelölése mellett tájékoztatja a Hatóságot.

A Hatóság közzéteszi a tényt, amely szerint valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg vagy nem kíván megfelelni az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. A Hatóság eseti alapon úgy határozhat, hogy közzéteszi a hatáskörrel rendelkező hatóság által közölt indokokat, hogy miért nem felel meg az iránymutatásnak vagy ajánlásnak. A hatáskörrel rendelkező hatóságot az ilyen közzétételről előzetesen értesíteni kell.

▼B

Amennyiben az adott iránymutatás vagy ajánlás megköveteli, a pénzügyi intézmények világos és részletes jelentést készítenek arról, hogy megfelelnek-e az iránymutatásnak vagy ajánlásnak.

(4) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a kiadott iránymutatásokról és ajánlásokról, amelyben megjelöli, mely hatáskörrel rendelkező hatóságok nem felelnek meg azoknak, valamint ismerteti, hogy milyen módon kívánja biztosítani, hogy az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóság a jövőben kövessék ajánlásait és iránymutatásait.

17. cikk

Az uniós jog megsértése

(1) A Hatóság az e cikk (2), (3) és (6) bekezdésében meghatározott hatásköröknek megfelelően jár el, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem alkalmazza vagy az uniós joggal vélhetően ellentétes módon alkalmazza az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokat, beleértve a 10–15. cikknek megfelelően megállapított szabályozástechnikai standardokat és a végrehajtás-technikai standardokat, különösen ha nem gondoskodik arról, hogy a pénzügyi intézmények teljesítsék az említett aktusokban meghatározott követelményeket.

(2) A Hatóság egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság vagy a banki érdekképviseleti csoport kérésére, vagy saját kezdeményezésére és az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tájékoztatását követően kivizsgálhatja az uniós jog feltételezett megsértését vagy alkalmazásának elmulasztását.

▼M2

A 35. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan információt haladéktalanul a Hatóság rendelkezésére bocsát, amelyet a Hatóság a vizsgálatához szükségesnek tart, ideértve az arra vonatkozó információt, hogy hogyan kell az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokat az uniós joggal összhangban alkalmazni.

▼B

(3) A Hatóság legkésőbb a vizsgálat megkezdésétől számított két hónapon belül ajánlást intézhet az érintett hatáskörrel rendelkező hatósághoz, amelyben meghatározza az uniós jognak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

A hatáskörrel rendelkező hatóság az ajánlás kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül tájékoztatja a Hatóságot az uniós jognak való megfelelés érdekében hozott vagy hozandó intézkedéseiről.

(4) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az uniós jognak a Hatóság ajánlásának kézhezvételétől számított egy hónapon belül, a Bizottság a Hatóságtól kapott tájékoztatást követően vagy saját kezdeményezésére hivatalos véleményt adhat ki, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóság számára, hogy hozza meg az uniós jognak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. A Bizottságnak hivatalos véleményében figyelembe kell vennie a Hatóság ajánlásait.

▼B

A Bizottság ezt a hivatalos véleményt az ajánlás elfogadását követően legkésőbb három hónapon belül adja ki. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja.

A Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok minden szükséges információt a Bizottság rendelkezésére bocsátanak.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóság a (4) bekezdésben említett hivatalos vélemény kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül tájékoztatja a Bizottságot és a Hatóságot a bizottsági hivatalos véleményben foglaltaknak való megfelelés érdekében hozott vagy hozandó intézkedéseiről.

(6) Az EUMSz 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a (4) bekezdésben említett hivatalos véleménynek az abban meghatározott időtartamon belül, és ha az egyenlő piaci versenyfeltételek fenntartása vagy helyreállítása, illetve a pénzügyi rendszer szabályos működésének és integritásának biztosítása érdekében szükséges, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság kellő időben orvosolja a megfelelés hiányát, a Hatóság – amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok vonatkozó előírásai a pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók – a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.

A Hatóság határozatának összhangban kell lennie a Bizottság által a (4) bekezdés alapján kiadott hivatalos véleménnyel.

(7) A (6) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (4) bekezdés szerinti hivatalos vélemény vagy a (6) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatos intézkedések meghozatalakor a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak meg kell felelniük az említett hivatalos véleményben vagy – az adott esettől függően – határozatban foglaltaknak.

(8) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben megnevezi, mely illetékes hatóságok és pénzügyi intézmények nem felelnek meg az e cikk (4) és (6) bekezdésében említett hivatalos véleményeknek vagy határozatoknak.

18. cikk

Fellépés vészhelyzetekben

▼M1

(1) Káros fejlemények esetén, amelyek komolyan veszélyeztethetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását, a Hatóság aktívan elősegíti, és ha szükséges, koordinálja az érintett hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok által hozott intézkedéseket.

▼M1

A Hatóságot – annak érdekében, hogy be tudja tölteni ezt a segítő és koordináló szerepet – minden vonatkozó fejleményről teljes körűen tájékoztatni kell, és megfigyelőként meg kell hívni az érintett hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok minden ezzel kapcsolatos találkozójára.

▼B

(2) A Tanács – a Hatóság, a Bizottság vagy az ERKT kérése nyomán – a Bizottsággal, az ERKT-vel és adott esetben az EFH-kal konzultálva a Hatóságnak címzett határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja e rendelet alkalmazásában a vészhelyzet fennállását. A Tanács kellő időközönként, de havonta legalább egyszer felülvizsgálja e határozatot. Amennyiben a határozat egy hónap elteltével nem kerül meghosszabbításra, automatikusan hatályát veszti. A Tanács bármikor bejelentheti a vészhelyzet megszűnését.

Amennyiben az ERKT vagy a Hatóság úgy ítéli meg, hogy vészhelyzet alakulhat ki, titkos ajánlást intéznek a Tanácshoz, amelyhez helyzetelemzést csatolnak. A Tanács ezt követően mérlegeli, hogy szükségese-e egy ülés összehívása. Az eljárás során kellő módon garantálni a titoktartást.

Amennyiben a Tanács vészhelyzet fennállását állapítja meg, arról megfelelő módon és késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Bizottságot.

▼M1

(3) Ha a Tanács a (2) bekezdés szerinti határozatot fogadott el, valamint kivételes körülmények esetén, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinált intézkedése szükséges a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását komolyan veszélyeztető káros fejleményekre való reagálás céljából, a Hatóság egyedi határozatokat hozhat, amelyekben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy az 1. cikk (2) bekezdése szerinti jogszabályokkal összhangban hozzák meg az ezen fejlemények kezeléséhez szükséges intézkedéseket, annak biztosításával, hogy a pénzügyi intézmények és a hatáskörrel rendelkező hatóságok megfeleljenek az említett jogszabályokban meghatározott követelményeknek.

▼B

(4) Az EUMSz. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság (3) bekezdésben említett határozatának az abban meghatározott időtartamon belül, és amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott, ideértve az azon aktusokkal összhangban elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, vonatkozó előírások a pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók, a Hatóság a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az említett jogszabály szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is. Mindez kizárólag olyan helyzetekre vonatkozik, amikor valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem alkalmazza az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokat, ideértve az azon aktusokkal összhangban elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, illetve azokat a szóban forgó aktusok nyilvánvaló megsértésével alkalmazza, és amennyiben a mielőbbi korrekció elengedhetetlen az Unión belül a pénzügyi piacok rendes működésének és épségének, illetve a pénzügyi rendszer egésze vagy egy része stabilitásának a helyreállításához.

▼B

(5) A (4) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (3) vagy a (4) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett határozatokkal.

19. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, a határokon átnyúló eseteket érintő nézeteltérések rendezése

▼M1

(1) A 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének tartalmával vagy az eljárásának hiányával az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban meghatározott esetekben, a Hatóság egy vagy több érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.

▼B

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályokban meghatározott esetekben és amennyiben objektív kritériumok alapján megállapítható a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti nézeteltérés, a Hatóság saját kezdeményezésére az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében.

(2) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokban meghatározott vonatkozó időtartamok és az ügy összetettségének és sürgősségének figyelembevételével megszabja a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti egyeztetés határidejét. Ebben a szakaszban a Hatóság közvetítői szerepet tölt be.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végéig az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság – a 44. cikk (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésében meghatározott eljárással összhangban – az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokra nézve kötelező erejű határozatot hozhat, amelyben felszólítja őket egyedi intézkedések meghozatalára vagy valamely intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében.

(4) Az EUMSz. 258. cikke szerinti bizottsági hatáskörök sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi intézmény teljesítse az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó előírásokat, a Hatóság a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve a tevékenység megszüntetését is.

▼B

(5) A (4) bekezdés alapján elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben. A (3) vagy a (4) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező tényekkel kapcsolatban a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az említett határozatokkal.

(6) Az 50. cikk (2) bekezdésében említett jelentésben a Hatóság elnöke rögzíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés típusát és jellegét, a létrejött megállapodásokat és az ilyen nézeteltérések rendezése érdekében elfogadott határozatokat.

20. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok között nézeteltérések szektorok közötti rendezése

A vegyes bizottság a 19. és az 56. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően rendezi az e rendelet 4. cikkének 2. pontja, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet szerint eljáró hatáskörrel rendelkező hatóság között kialakult, szektorok közötti nézeteltéréseket.

▼M1

20a. cikk

A felügyeleti felülvizsgálati folyamatok konvergenciája

A Hatóság hatáskörén belül eljárva a 2013/36/EU irányelvvel összhangban támogatja a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamat konvergenciáját, hogy szigorú felügyeleti standardok jöjjenek létre az Unión belül.

▼B

21. cikk

Felügyeleti kollégiumok

▼M1

(1) A Hatóság hatáskörén belül eljárva támogatja az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzését és nyomon követését, valamint az uniós jog minden felügyeleti kollégiumot átfogóan egységes alkalmazásának elősegítését. A legjobb felügyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság előmozdítja a közös felügyeleti terveket és a közös vizsgálatokat, és a Hatóság személyzete részt vehet a felügyeleti kollégiumoknak a két vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett tevékenységeiben, ideértve a helyszíni vizsgálatokat is.

(2) A Hatóság vezető szerepet tölt be a felügyeleti kollégiumok következetes működésének biztosítása érdekében az Unióban működő határokon átnyúló intézmények esetében, figyelembe véve a 23. cikkben említett pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot, és adott esetben kollégiumi ülést hív össze.

▼B

E bekezdés, valamint az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a Hatóságot a vonatkozó jogszabályok értelmében „hatáskörrel rendelkező hatóságnak” kell tekinteni.

▼B

A Hatóság:

a) a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködve összegyűjtheti és megoszthatja az összes vonatkozó információt annak érdekében, hogy megkönnyítse a kollégiumok munkáját, valamint központi rendszert hozhat létre és működtethet azzal a céllal, hogy ezek az információk elérhetők legyenek a kollégiumokban dolgozó hatáskörrel rendelkező hatóságok számára;

b) a 32. cikkel összhangban kezdeményezheti és koordinálhatja a pénzügyi intézményeknek a káros piaci fejleményekkel – különösen a 23. cikkben említett, pénzügyi intézmények jelentette rendszerszintű kockázattal – szembeni rugalmasságát értékelő, uniós szintű stressztesztet, valamint a rendszerszintű kockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelését, annak biztosítására, hogy e teszteket tagállami szinten következetes módszertannal végezzék, továbbá adott esetben ajánlást intézhet a hatáskörrel rendelkező hatósághoz a stressztesztekben azonosított problémák kezelésére;

c) előmozdíthatja a hatékony és eredményes felügyeleti tevékenységeket, beleértve azon kockázatok értékelését, amelyeknek a pénzügyi intézmények ki vannak vagy ki lehetnek téve a felügyeleti felülvizsgálat folyamata értelmében vagy stresszhelyzetben;

d) az e rendeletben meghatározott feladatokkal és hatáskörökkel összhangban felügyelheti a hatáskörrel rendelkező hatóságok által végzett feladatokat; és

e) az olyan esetekben, amikor úgy véli, hogy a határozat az uniós jog helytelen alkalmazását eredményezné vagy nem járulna hozzá a felügyeleti gyakorlatok közelítésének célkitűzéséhez, a kollégiumot további tanácskozásra kérheti fel. Előírhatja továbbá az összevont felügyeletet ellátó hatóság számára, hogy hívjon össze kollégiumi ülést, illetve hogy az ülés napirendjére vegyen fel további napirendi pontokat.

(3) A Hatóság szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, továbbá a 16. cikk szerint elfogadott útmutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki a felügyeleti működés és a felügyeleti kollégiumok által elfogadott legjobb gyakorlatok közelítésének előmozdítása érdekében.

(4) A jogi kötő erővel bíró közvetítői szerep révén a Hatóság a 19. cikkben megállapított eljárással összhangban rendezi a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltéréseket. A Hatóság a 19. cikkel összhangban az érintett intézményre közvetlenül alkalmazandó felügyeleti határozatot hozhat.

22. cikk

Általános rendelkezések

(1) A Hatóság kellő módon figyelembe veszi az 1092/2010/EU rendeletben meghatározott rendszerkockázatot. A Hatóság kezeli a pénzügyi szolgáltatások terén esetlegesen jelentkező olyan kockázatokat, amelyek:

a) oka a pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének jelentős meggyengülése; és

▼B

b) esetlegesen súlyos, negatív következményekkel járhatnak a belső piacra és a reálgazdaságra nézve.

A Hatóság adott esetben mérlegeli az ERKT és a Hatóság által kidolgozott rendszerkockázatok nyomon követését és értékelését, és reagál az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban tett figyelmeztetésekre és ajánlásokra.

▼M1

(1a) A Hatóság legalább évente dönt arról, hogy el kell-e végezni a pénzügyi intézmények ellenállóképességének egész Unióra kiterjedő értékelését a 32. cikk szerint, és döntésének indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Amennyiben ilyen egész Unióra kiterjedő értékelés készül, és a Hatóság azt megfelelőnek ítéli, közzéteszi az egyes részt vevő pénzügyi intézményekre vonatkozó eredményeket.

▼B

(2) A Hatóság – az ERKT-vel együttműködésben – kidolgozza a rendszerkockázatok megállapítására és mérésére szolgáló közös minőségi és mennyiségi mutatókat (kockázati jelzőrendszert).

A Hatóság ezenkívül egy olyan megfelelő stressztest-rendszert is kidolgoz, amely azonosítja az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő intézményeket. Ezen intézmények felügyeletét meg kell erősíteni, és – adott esetben – a 25. cikkben említett rendezési és szanálási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.

(3) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok sérelme nélkül a Hatóság szükség szerint további útmutatásokat és ajánlásokat dolgozhat ki a pénzügyi intézmények számára, az általuk jelentett rendszerkockázatok figyelembevétele érdekében.

A Hatóság biztosítja, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított területekre irányuló szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozása során a pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot figyelembe vegyék.

(4) A Hatóság – egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére – vizsgálatot végezhet egy bizonyos típusú pénzügyi intézményre, egy terméktípusra vagy egy magatartástípusra vonatkozóan annak érdekében, hogy értékelje a pénzügyi rendszer stabilitására jelentett potenciális veszélyeket, és ajánlásokat készítsen az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára a megfelelő intézkedések megtételére.

E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. cikkben foglaltakat is.

(5) A vegyes bizottság biztosítja az e cikkel összhangban végzett tevékenységek átfogó és szektorok közötti koordinációt.

▼B

23. cikk

A rendszerkockázat azonosítása és mérése

(1) A Hatóság – az ERKT-vel konzultálva – kidolgozza a rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumokat, továbbá egy olyan megfelelő stressteszt-rendszert, amely kiterjed a pénzügyi intézmények által képviselt rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelésére is. Ezeket az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő pénzügyi intézményeket megerősített felügyelettel kell ellátni, és – adott esetben – a 25. cikkben említett rendezési és szanálási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.

(2) A Hatóság a pénzügyi intézmények által képviselt rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumok kidolgozása során teljeskörűen figyelembe veszi a vonatkozó nemzetközi megközelítéseket, köztük az Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB), a Nemzetközi Valutaalap (IMF) és a Nemzetközi Fizetések Bankja (BIS) által megállapítottakat.

24. cikk

A rendszerkockázatokra való állandó reagálási képesség

(1) A Hatóság biztosítja, hogy állandóan rendelkezzen olyan szakirányú kapacitással, amely képes hatékonyan reagálni a 22. és a 23. cikkben említett rendszerkockázatok megjelenése esetén, különösen a rendszerkockázatot jelentő intézmények tekintetében.

(2) A Hatóság ellátja az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogszabályok által ráruházott feladatokat, továbbá hozzájárul az uniós válságkezelési és -rendezési rendszer összehangoltságának és egységességének a biztosításához.

25. cikk

Rendezési és szanálási eljárások

▼M1

(1) A Hatóság hozzájárul és aktívan részt vesz a pénzügyi intézmények hatékony, koherens és naprakész helyreállítási és szanálási terveinek kidolgozásában és koordinálásában. Az 1. cikk (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban foglaltak szerint adott esetben a Hatóság segítséget nyújt az elégtelenségek rendszerszintű hatásának legkisebbre szorítása érdekében a vészhelyzet esetén követendő eljárások és megelőző intézkedések kidolgozásában.

▼B

(2) A Hatóság a fizetésképtelen intézmények – és különösen a határokon átnyúló csoportok – szanálásának elősegítését célzó legjobb gyakorlatokat állapíthat meg a dominóhatás elkerülésével, gondoskodva arról, hogy megfelelő eszközök – többek között elegendő forrás – álljon rendelkezésre, és lehetővé téve az intézmény vagy a csoport rendezett módon, költséghatékonyan és kellő időben történő szanálását.

(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott szabályozás- és végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki a 10–15. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően.

▼B

26. cikk

A betétbiztosítási rendszerek európai rendszere

(1) A Hatóság – az e rendeletben ráruházott hatáskörök alapján eljárva – hozzájárul a nemzeti betétbiztosítási rendszerek európai rendszerének megerősítéséhez a 94/19/EK irányelv megfelelő alkalmazásának a célból történő biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi intézmények, köztük – a 94/19/EK irányelvben előírtaknak megfelelően – az Unión kívüli székhellyel rendelkező, de az Unióban letelepedett és betéteket gyűjtő pénzügyi intézmények járulékai megfelelő módon finanszírozzák a nemzeti betétbiztosítási rendszereket, továbbá hogy e betétbiztosítási rendszerek az Unió egészében harmonizált keretek között magas szintű védelmet nyújtanak valamennyi betétes részére, meghagyva a kölcsönös garanciarendszerek stabilitásmegőrző szerepét, feltéve, hogy azok megfelelnek az uniós jogszabályoknak.

(2) A betétbiztosítási rendszerekre a Hatóság iránymutatások és ajánlások elfogadására vonatkozó hatásköreiről szóló 16. cikk alkalmazandó.

(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében hivatkozott jogalkotási aktusokban meghatározott szabályozás- és végrehajtás-technikai standardokat dolgozhat ki a 10–15. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően.

(4) E rendelet 81. cikkében előírt felülvizsgálatának különösen a nemzeti betétbiztosítási rendszerek európai rendszerének konvergenciájára kell irányulnia.

27. cikk

Európai bankszanálási és finanszírozási rendszer

(1) A Hatóság hozzájárul a fizetésképtelen pénzügyi intézmények – és főként az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő intézmények – szanálására irányuló, a dominóhatás elkerülését célzó módszerek – beleértve adott esetben koordinált és robusztus finanszírozási mechanizmusok – kidolgozásához, amelyek lehetővé teszik ezen intézmények rendezett és a megfelelő időben történő leépítését.

▼M1

(2) A Hatóság elemzést készít a finanszírozási mechanizmusok egy olyan egységes, szilárd és hiteles rendszerének szükségességéről, amely koordinált válságkezelési intézkedéscsomaghoz kapcsolt megfelelő finanszírozási eszközökkel rendelkezik.

▼B

A Hatóság hozzájárul ahhoz a munkához, amely egyrészt az egyenlő versenyfeltételekkel kapcsolatos kérdésekkel, másrészt azoknak az adó- és járulékrendszereknek a kumulatív hatásaival foglalkozik, amelyek a méltányos tehermegosztás és a rendszerkockázatok korlátozását célzó ösztönzők biztosítása érdekében egy koherens és hiteles szanálási keret részeként a pénzügyi intézményekre esetleg kivetésre kerülnek.

▼B

Az e rendelet 81. cikkében előírt felülvizsgálatának különösen a Hatóság által a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés keretében játszott szerep lehetséges fokozására, valamint – adott esetben – egy európai bankszanálási alap megteremtésére kell irányulnia.

28. cikk

Feladatok és hatáskörök átruházása

(1) Az e cikkben foglalt feltételek mellett a hatáskörrel rendelkező hatóságok a megbízott hozzájárulásával átruházhatnak feladatokat és hatásköröket a Hatóságra vagy más hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságokra. A tagállamok külön szabályokat határozhatnak meg a hatáskörök átruházására vonatkozóan, amelyeknek meg kell felelni, mielőtt a hatáskörrel rendelkező hatóságaik ilyen átruházási megállapodásokat kötnek, és az átruházás hatályát a határokon átnyúlóan tevékenykedő pénzügyi intézmények és csoportok hatékony felügyeletéhez szükséges szintre korlátozhatják.

(2) Az átruházható vagy együttesen gyakorolható feladatok és hatáskörök meghatározásával és a legjobb gyakorlatok terjesztésével a Hatóság ösztönzi és megkönnyíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a feladatok és hatáskörök átruházását.

(3) A hatáskörök átruházásának az 1. cikk (2) bekezdésében jogi aktusokban meghatározott hatáskörök ismételt megosztását kell eredményeznie. Az átruházott hatáskörökkel kapcsolatos eljárásokra, végrehajtásra, igazgatási és bírósági felülvizsgálatra a megbízott hatóság joga az irányadó.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatják a Hatóságot a tervezett átruházási megállapodásokról. A megállapodásokat legkorábban a Hatóság tájékoztatását követően egy hónappal léptethetik hatályba.

A Hatóság a tájékoztatását követő egy hónapon belül véleményezheti a tervezett megállapodást.

Az összes érintett fél megfelelő tájékoztatása érdekében a Hatóság megfelelő módon közzéteszi a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kötött átruházási megállapodásokat.

29. cikk

Közös felügyeleti kultúra

(1) A Hatóság aktív szerepet tölt be a közös európai felügyeleti kultúra és a koordinált felügyeleti gyakorlatok kialakításában, valamint az egész Unióra kiterjedő egységes eljárások és következetes megközelítések biztosításában. A Hatóság legalább a következő tevékenységeket végzi:

a) véleményez a hatáskörrel rendelkező hatóságok felé;

b) a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;

▼B

c) hozzájárul kiváló minőségű egységes felügyeleti standardok, köztük beszámolási standardok, továbbá nemzetközi számviteli standardok kidolgozásához az 1. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;

d) felülvizsgálja a Bizottság által elfogadott vonatkozó szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok és a saját maga által kibocsátott iránymutatások és ajánlások alkalmazását, és szükség esetén módosításokat javasol; és

e) ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének, és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára.

(2) A Hatóság adott esetben az egységes felügyeleti szemléletmód és gyakorlat elősegítéséhez a konvergenciát szolgáló új gyakorlati eszközöket fejleszthet ki.

▼M1

Egy közös felügyeleti kultúra kialakítása érdekében a Hatóság többek között a pénzügyi intézmények változó üzleti gyakorlatának és üzleti modelljeinek figyelembevételével egy egész Unióra érvényes egységes felügyeleti kézikönyvet dolgoz ki és tart naprakészen. Az európai felügyeleti kézikönyv meghatározza a bevált felügyeleti gyakorlatokat a módszertan és az eljárások vonatkozásában.

▼B

30. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatai

(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként partneri felülvizsgálatokat szervez és végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A partneri felülvizsgálatok során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket.

(2) A partneri felülvizsgálatok többek között értékelik:

a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel a 10–15. cikkben említett szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok, valamint az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;

b) az uniós jog alkalmazásában és a felügyeleti gyakorlatban elért konvergencia mértékét, beleértve a 10–16. cikk alapján elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, iránymutatásokat és ajánlásokat, valamint azt, hogy a felügyeleti gyakorlat milyen mértékben teljesíti az uniós jogban meghatározott célkitűzéseket;

▼B

c) a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kidolgozott legjobb gyakorlatokat, amelyek bevezetéséből más hatáskörrel rendelkező hatóságnak is előnye származna;

d) az uniós jog végrehajtása keretében elfogadott rendelkezések betartatásának hatékonyságát, és e téren a konvergencia mértékét, beleértve az e rendelkezések be nem tartása esetére előírt igazgatási intézkedéseket és a felelős személyekre kiszabott szankciókat.

▼M1

(3) A partneri felülvizsgálatok alapján a Hatóság a 16. cikkben foglaltakkal összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban törekednek ezen iránymutatások és ajánlások betartására. A Hatóság a szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a partneri felülvizsgálatok eredményét, és a feladatainak ellátása során szerzett minden más információt a legmagasabb színvonalú standardok és gyakorlatok konvergenciájának biztosítása érdekében.

(3a) A Hatóság véleményt nyújt be a Bizottságnak minden esetben, ha a partneri felülvizsgálat vagy a feladatainak ellátása során beszerzett más információk azt mutatják, hogy jogalkalmazási kezdeményezés szükséges a prudenciális szabályok további harmonizációjának biztosításához.

▼B

(4) A Hatóság a partneri felülvizsgálatok alapján azonosítható legjobb gyakorlatokat nyilvánosságra hozza. Emellett a felülvizsgálatnak alávetett hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárulásával a partneri felülvizsgálatok minden egyéb eredménye is nyilvánosságra hozható.

31. cikk

Koordinációs feladatkör

A Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságok között általános koordinációs szerepet tölt be, különösen olyan helyzetekben, amikor az esetleges kedvezőtlen fejlemények veszélyeztethetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy a pénzügyi rendszer stabilitását az Unióban.

A Hatóság koordinált uniós válaszra törekszik, többek között az alábbiak révén:

a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti információcsere megkönnyítése;

▼M1

b) az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk körének meghatározása és adott esetben megbízhatóságának ellenőrzése;

▼B

c) a 19. cikk sérelme nélkül, a hatáskörrel rendelkező hatóságok kérésére vagy saját kezdeményezésére nem kötelező jellegű közvetítés biztosítása;

▼M1

d) az ERKT, a Tanács és a Bizottság haladéktalan értesítése a potenciális vészhelyzetekről;

e) valamennyi megfelelő intézkedés meghozatala olyan fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok működését, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok intézkedéseinek koordinálása érdekében;

f) az intézmények jogszabályból eredő jelentéstételi kötelezettségéből származó, a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a 21. és a 35. cikkel összhangban kapott információk központi kezelése. A Hatóság megosztja az információkat a többi érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

▼B

32. cikk

A piaci fejlemények értékelése

(1) A Hatóság hatáskörén belül figyelemmel kíséri és értékeli a piaci fejleményeket, és szükség esetén értesíti az európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), az ERKT-t, valamint az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a lényeges mikroprudenciális tendenciákról, az esetleges kockázatokról és a gyenge pontokról. A Hatóság értékelésének közgazdasági elemzést is tartalmaznia kell azokra a piacokra vonatkozóan, amelyeken a pénzügyi intézmények működnek, valamint a lehetséges piaci fejleményeknek az ezen intézményekre gyakorolt hatására vonatkozóan.

▼M1

(2) A Hatóság az ERKT-vel együttműködve az egész Unióra kiterjedő értékelést kezdeményez és koordinál, amelynek célja a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szemben mutatott ellenállóképességének felmérése. E céloknak megfelelően kialakítja az alábbiakat:

a) közös módszertan annak értékelésére, hogy a különböző gazdasági forgatókönyvek milyen hatást gyakorolnak az intézmény pénzügyi helyzetére;

b) egységes megközelítés a pénzügyi intézmények ellenállóképességére vonatkozó értékelések eredményeinek közzétételére;

c) közös módszertan az egyes termékek és a forgalmazási folyamatok által az intézményre gyakorolt hatások értékelésére; valamint

d) közös módszertan az eszközértékelésre, szükség szerint a stresszteszt céljára.

▼B

(3) Az ERKT 1092/2010/EU rendeletben meghatározott feladatainak sérelme nélkül, a Hatóság legalább évente egyszer és szükség esetén gyakrabban értékelést nyújt be az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az ERKT-hoz a hatáskörébe tartozó tendenciákról, esetleges kockázatokról és gyenge pontokról.

▼B

A Hatóság ezekben az értékelésekben meghatározza a fő kockázatok besorolását és a gyenge pontokat és – amennyiben szükséges – megelőző vagy korrekciós intézkedéseket javasol.

▼M1

(3a) A pénzügyi intézmények ellenállóképességének egész Unióra kiterjedő értékelésének e cikk szerinti lefolytatásához a Hatóság a 35. cikknek megfelelően és az abban rögzített feltételek szerint közvetlenül információkat kérhet e pénzügyi intézményektől. Előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak célzott felülvizsgálatok elvégzését is. A módszerek, gyakorlatok és eredmények összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében a 21. cikknek megfelelően és az abban rögzített feltételek szerint előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára helyszíni vizsgálatok elvégzését, és maga is részt vehet e helyszíni vizsgálatokon.

(3b) A Hatóság előírhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy felhívják a pénzügyi intézményeket arra, hogy a (3a) bekezdés szerint szolgáltatandó információt vessék alá független ellenőrzésnek.

▼B

(4) A Hatóság biztosítja az szektorok közötti fejlemények, a kockázatok és gyenge pontok megfelelő kezelését azáltal, hogy a vegyes bizottságon keresztül szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság).

33. cikk

Nemzetközi kapcsolatok

(1) A tagállamok és az uniós intézmények hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóság kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatásával. Ezek a megállapodások nem teremtenek az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket, és nem akadályozzák meg a tagállamokat és hatáskörrel rendelkező hatóságaikat abban, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek azon harmadik országokkal.

(2) A Hatóság segítséget nyújt a harmadik országbeli felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében, az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusokkal összhangban.

(3) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésébe belefoglalja a nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok közigazgatásával kötött igazgatási megállapodásokat és az egyenértékűségi határozatok előkészítésében nyújtott segítséget.

34. cikk

Egyéb feladatok

(1) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményt terjeszthet az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság elé a hatáskörébe tartozó minden kérdésben.

▼B

(2) A 2007/44/EK irányelvvel módosított 2006/48/EK irányelv hatálya alá tartozó és azon irányelv szerint két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak konzultációját igénylő egyesülések és részesedésszerzések prudenciális értékelésére tekintettel, a Hatóság valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére véleményt bocsáthat ki és tehet közzé prudenciális értékelésről, kivéve a 2006/48/EK irányelv 19a. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt kritériumokkal kapcsolatban. A véleményt haladéktalanul, de mindenképpen a 2007/44/EK irányelvvel módosított 2006/48/EK irányelvnek megfelelő értékelési időszak vége előtt kiadják. A 35. cikk alkalmazandó azon területekre, amelyek tekintetében a Hatóság véleményt adhat ki.

35. cikk

Információgyűjtés

▼M1

(1) A Hatóság kérelmére a hatáskörrel rendelkező hatóságok a Hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges, meghatározott formátumban feltüntetett összes információt, feltéve, hogy jogszerűen hozzáférnek a szóban forgó információkhoz. A tájékoztatásnak pontosnak, koherensnek, teljes körűnek és időszerűnek kell lennie.

(2) A Hatóság kérheti, hogy az információt rendszeres időközönként és a megadott formátumban vagy a Hatóság által jóváhagyott összehasonlítható sablonokban bocsássák rendelkezésére. E kérelmeket lehetőség szerint egységes jelentéstételi formátumban kell eljuttatni.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság kellően indokolt kérelmére a Hatóság az ágazati jogszabályokban és e rendelet 70. cikkében megállapított szakmai titoktartási szabályokkal összhangban átad minden olyan információt, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóságnak feladatai elvégzéséhez szüksége van.

▼B

(4) Mielőtt e cikkel összhangban adatokat kérne, valamint a pénzügyi intézmények beszámolási kötelezettségeinek megkettőzését elkerülendő, a Hatóság figyelembe veszi az európai statisztikai rendszer és a Központi Bankok Európai Rendszere által előállított és terjesztett valamennyi rendelkezésre álló és a tárgyhoz tartozó statisztikát.

(5) Ha az információ nem áll rendelkezésre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal ellátott kérést intézhet az érintett tagállam egyéb felügyeleti hatóságaihoz, a pénzügyekre hatáskörrel rendelkező minisztériumához – amennyiben az rendelkezik prudenciális információkkal –, nemzeti központi bankjához vagy statisztikai hivatalához.

▼M1

(6) Ha nem érhető el teljes körű vagy pontos információ vagy az (1)–(5) bekezdések alapján nem bocsátották kellő időben rendelkezésre, a Hatóság kellő indokolással és magyarázattal tájékoztatást kérhet közvetlenül:

a) az érintett pénzügyi intézményektől,

b) holdingtársaságoktól vagy egy érintett pénzügyi intézmény fiókjaitól,

▼M1

c) egy pénzügyi csoporton vagy konglomerátumon belüli, szabályozás alá nem tartozó operatív szervezetektől, amelyek az érintett pénzügyi intézmények pénzügyi tevékenységei vonatkozásában jelentősek.

A kérelmek címzettjei haladéktalanul és indokolatlan késlekedés nélkül megadják a Hatóságnak a világos, pontos és teljes körű információkat.

▼B

A Hatóság e bekezdéssel és az (5) bekezdéssel összhangban tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a kérésekről.

A Hatóság kérésére a hatáskörrel rendelkező hatóságok segítik a Hatóságot az említett információk megszerzésében.

(7) A Hatóság kizárólag az e rendelet által ráruházott feladatok elvégzése céljára használhatja az e cikk értelmében kapott bizalmas információt.

▼M1

(7a) Amennyiben a (6) bekezdés szerinti kérelmek címzettjei nem adnak haladéktalanul világos, pontos, és teljes körű információkat, a Hatóság tájékoztatja adott esetben az Európai Központi Bankot és az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, amelyek a nemzeti jogra is figyelemmel együttműködnek a Hatósággal annak biztosítása érdekében, hogy teljes körűen hozzá lehessen férni minden olyan információhoz és kapcsolódó dokumentumhoz, könyvhöz vagy nyilvántartáshoz, amelyekhez a címzettek jogszerűen hozzáférnek az információ ellenőrzése érdekében.

▼B

36. cikk

Kapcsolat az ERKT-val

(1) A Hatóság szorosan és rendszeresen együttműködik az ERKT-val.

(2) Rendszeresen ellátja az ERKT-t a feladatai teljesítéséhez szükséges naprakész információkkal. Minden nem összegzett vagy összesített formában lévő, az ERKT feladatai teljesítéséhez szükséges adatot indokolt kérésre haladéktalanul az ERKT rendelkezésére kell bocsátani, az 1092/2010/EU rendelet 15. cikkében meghatározottak szerint. A Hatóság az ERKT-vel együttműködésben megfelelő belső eljárásokat dolgoz ki a különösen az egyes pénzügyi intézményekkel kapcsolatos bizalmas információk továbbítására.

(3) A Hatóság a (4) és (5) bekezdéssel összhangban biztosítja az ERKT 1092/2010/EU rendelet 16. cikkében említett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak megfelelő betartását.

(4) Az ERKT Hatóságnak címzett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételekor a Hatóság haladéktalanul összehívja a felügyeleti tanács ülését és értékeli a figyelmeztetés vagy ajánlás hatását feladatai teljesítésére nézve.

▼B

A Hatóság a megfelelő döntéshozatali eljárással határoz a figyelmeztetésekben és ajánlásokban meghatározott kérdések kezelésére irányuló, az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban meghozandó bármely intézkedésről.

▼M1

Ha a Hatóság egy ajánlás nyomán nem hoz intézkedést, ennek okairól magyarázatot kell adnia a Tanács és az ERKT számára. Az ERKT-nek az 1092/2010/EU rendelet 19. cikke (5) bekezdésének megfelelően tájékoztatnia kell erről az Európai Parlamentet.

▼B

(5) Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságnak címzett figyelmeztetéseinek és ajánlásainak kézhezvételekor a Hatóság adott esetben az e rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő idejű betartatást.

Ha a címzett nem kívánja betartani az ERKT ajánlásait, ennek okait közli és megvitatja a felügyelőtanáccsal.

▼M1

A hatáskörrel rendelkező hatóság a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a felügyeleti tanács álláspontját, amikor az 1092/2010/EU rendelet 17. cikke (1) bekezdésével összhangban tájékoztatja a Tanácsot és az ERKT-t az EKRT ajánlása nyomán hozott válaszintézkedésekről, és tájékoztatja a Bizottságot is.

▼B

(6) Az e rendeletben meghatározott feladatok ellátása során a Hatóság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi az ERKT figyelmeztetéseit és ajánlásait.

37. cikk

Banki érdekképviseleti csoport

(1) A Hatóság feladataival érintett területeken az érdekeltekkel folytatandó konzultáció elősegítése céljából létre kell hozni egy banki érdekképviseleti csoportot. A banki érdekképviseleti csoporttal a 10–15. cikknek megfelelően hozott, a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokra vonatkozó intézkedésekről, továbbá amennyiben ezek egyes pénzügyi intézményekre nem vonatkoznak, az iránymutatásokra és ajánlásokra vonatkozó 16. cikknek megfelelő intézkedésekről kell konzultálni. Amennyiben sürgős intézkedés szükséges, és nincs mód konzultálásra, a banki érdekképviseleti csoportot mihamarabb értesíteni kell.

▼M1

A banki érdekképviseleti csoport – szükség szerint – saját kezdeményezésére, de legalább évente négyszer ülésezik.

▼B

(2) A banki érdekképviseleti csoport 30 tagból áll, kiegyensúlyozott arányban képviselve az Unióban működő hitel- és befektetési intézeteket, azok munkavállalóinak képviselőit, valamint a fogyasztókat, a banki szolgáltatások használóit és a kkv-k képviselőit. A tagok közül legalább

▼B

ötnek független, élvonalbeli tudományos szakembernek kell lennie. Tíz tagnak pénzügyi intézményeket kell képviselnie, közülük háromnak szövetkezeti és takarékbankokat.

(3) A banki érdekképviseleti csoport tagjait az érintett érdekeltek javaslatai alapján a felügyeleti tanács jelöli ki. A felügyeleti tanács az ilyen irányú határozathozatal során a lehető legnagyobb mértékben biztosítja a megfelelő földrajzi és nemek közötti egyensúlyt és az érdekeltek képviseletét az Unió egész területén.

▼M1

(4) A Hatóság – a 70. cikkben meghatározott szakmai titoktartásra is figyelemmel – minden szükséges információt megad, és megfelelő titkársági támogatást biztosít a banki érdekképviseleti csoport számára. A megfelelő ellentételezést biztosítani kell a banki érdekképviseleti csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai számára, kivéve a piaci szereplők képviselőit. Az ellentételezés legalább egyenértékű a tisztviselőkre a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben ([1]) meghatározott, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (Személyzeti Szabályzat) V. címének 2. szakasza szerint vonatkozó megtérítési mértékkel. A banki érdekképviseleti csoport szakmai kérdésekkel foglalkozó munkacsoportokat hozhat létre. A banki érdekképviseleti csoport tagjainak megbízatása két és fél éves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.

▼B

A banki érdekképviseleti csoport tagjai két egymást követő időszakon át láthatják el feladatukat.

(5) A banki érdekképviseleti csoport véleményt és tanácsot nyújthat a Hatóságnak a Hatóság feladataihoz kapcsolódó bármely kérdésről, külön figyelmet fordítva a 10–16., 29., 30. és 32. cikkben meghatározott feladatokra.

(6) A banki érdekképviseleti csoport a tagok kétharmados többségével fogadja el az eljárási szabályzatát.

(7) A Hatóság nyilvánosságra hozza a banki érdekképviseleti csoport véleményeit és tanácsait, valamint a konzultációk eredményét.

38. cikk

Védintézkedések

(1) A Hatóság biztosítja, hogy a 18. vagy 19. cikk alapján elfogadott határozatok semmilyen módon nem ütköznek a tagállamok költségvetési hatáskörével.

(2) Ha valamely tagállam úgy véli, hogy valamely, a 19. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, a tagállam a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Hatóság határozatáról való értesítését követő két héten belül értesítheti a Hatóságot és a Bizottságot arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem fogja végrehajtani a határozatot.

([1]) HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

▼B

A tagállam az értesítésében világosan és egyértelműen kifejti, hogy a határozat miért és hogyan ütközik a költségvetési hatáskörével.

Ilyen értesítés esetében a Hatóság határozatát fel kell függeszteni.

A Hatóság a tagállamtól érkezett értesítést követő egy hónapon belül tájékoztatja a tagállamot arról, hogy fenntartja, módosítja vagy visszavonja határozatát. Amennyiben a Hatóság fenntartja vagy módosítja a határozatot, nyilatkozik arról, hogy az költségvetési hatáskört nem érint.

Ha a Hatóság fenntartja határozatát, a Tanács – legkésőbb két hónappal azt követően, hogy a negyedik albekezdésben előírtaknak megfelelően a Hatóság tájékoztatta a tagállamot – egyik ülésén a leadott szavazatok többségével határoz arról, hogy a Hatóság határozatát fenntartja-e.

Ha a kérdés vizsgálatát követően a Tanács az ötödik albekezdéssel összhangban nem határoz a Hatóság határozatának fenntartásáról, a hatósági határozatot visszavonják.

(3) Ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy valamely, a 18. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozat ütközik a költségvetési hatáskörével, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a Hatóság határozatáról való értesítését követő három munkanapon belül a tagállam értesítheti a Hatóságot, a Bizottságot és a Tanácsot arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem fogja végrehajtani a határozatot.

A tagállam az értesítésében világosan és egyértelműen kifejti, hogy a határozat miért és hogyan ütközik a költségvetési hatáskörével.

Ilyen értesítés esetében a Hatóság határozatát fel kell függeszteni.

A Tanács tíz munkanapon belül ülést hív össze, és tagjainak egyszerű többségével határoz arról, hogy a Hatóság határozatát visszavonja-e.

Ha a kérdés vizsgálatát követően a Tanács a negyedik albekezdéssel összhangban nem határoz a Hatóság határozatának visszavonásáról, a hatósági határozat felfüggesztését meg kell szüntetni.

(4) Amennyiben a Tanács a (3) bekezdéssel összhangban úgy határozott, hogy nem vonja vissza a Hatóságnak a 18. cikk (3) bekezdésével kapcsolatos határozatát, és az érintett tagállam továbbra is úgy ítéli meg, hogy a Hatóság határozata ütközik a költségvetési hatáskörével, az adott tagállam erről értesítheti a Bizottságot és a Hatóságot, és felkérheti a Tanácsot az ügy ismételt megvizsgálására. Az érintett tagállam egyértelműen megindokolja, hogy miért nem ért egyet a Tanács határozatával.

A Tanács az első albekezdésben említett értesítéstől számított négy héten belül megerősíti az eredeti határozatát, vagy a (3) bekezdéssel összhangban új határozatot hoz.

▼B

A Tanács a négy hetes időtartamot további négy héttel meghosszabbíthatja, ha az ügy sajátos körülményei ezt megkívánják.

(5) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos bármilyen módon, különösen a Hatóság jelentős vagy tényleges költségvetési hatással nem járó határozataival összefüggésben visszaélni e cikkel.

39. cikk

Döntéshozatali eljárások

(1) Az e rendeletben előírt határozatok meghozatala előtt a Hatóság tájékoztatja bármely megnevezett címzettet a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejtheti az üggyel kapcsolatos álláspontját. Értelemszerűen így kell eljárni a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

(2) A Hatóság határozatait indokolni kell.

(3) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékozatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.

(4) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.

(5) A Hatóságnak a 17., 18. vagy a 19. cikk szerinti határozatait nyilvánosságra kell hozni, és azokban meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi intézményt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes a pénzügyi intézményeknek az üzleti titkaik védelmével kapcsolatos jogos érdekeivel, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását, illetve az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.

III. FEJEZET

SZERVEZET

1. SZAKASZ

Felügyeleti tanács

40. cikk

Összetétel

(1) A felügyeleti tanács a következő tagokból áll:

a) az elnök, aki nem rendelkezik szavazati joggal;

b) az egyes tagállamok hitelintézeteinek felügyeletére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság vezetője, akinek legalább évente kétszer személyesen részt kell vennie az ülésen;

▼B

c) a Bizottság egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;

▼M1

d) az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;

▼B

e) az ERKT egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal;

f) a másik két európai felügyeleti hatóság egy-egy képviselője, akik nem rendelkeznek szavazati joggal.

(2) A felügyeleti tanács rendszeresen, de évente legalább kétszer összehívja a banki érdekképviseleti csoporttal közösen tartott ülést.

(3) Mindegyik hatáskörrel rendelkező hatóság felelős egy magas rangú póttag kijelöléséért a hatóságon belül, aki helyettesítheti a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagját, annak akadályoztatása esetén.

(4) Ha az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott hatóság nem központi bank, a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagja dönthet úgy, hogy elkíséri őt a tagállam központi bankjának képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

▼M1

(4a) A nem egyedi pénzügyi intézményekről szóló vitákban – amint arról a 44. cikk (4) bekezdése rendelkezik – az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselőjét elkísérheti az Európai Központi Bank másik, a központi bankok feladatai terén szakértelemmel rendelkező képviselője.

▼B

(5) Ha egy tagállamban több hatóság is hatáskörrel rendelkező az e rendelet szerinti felügyelet tekintetében, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg. Ha azonban a felügyeleti tanács olyan kérdéssel foglalkozik, amely nem tartozik az (1) bekezdés b) pontjában említett tag által képviselt nemzeti hatóság hatáskörébe, e tagot elkísérheti az érintett nemzeti hatóság képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

(6) A 94/19/EK irányelv alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához – adott esetben – csatlakozhat az egyes tagállamokban betétbiztosítási rendszereket működtető releváns szervek képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

▼M3

A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához csatlakozhat a tagállamok szanálási hatóságának képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.

▼B

(7) A felügyeleti tanács döntése alapján ülésein részt vehetnek megfigyelők.

Az ügyvezető igazgató szavazati jog nélkül részt vehet a felügyeleti tanács ülésein.

▼B

41. cikk

Belső bizottságok és munkacsoportok

(1) A felügyeleti tanács a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat vagy munkacsoportokat hozhat létre és rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak belső bizottságokra vagy munkacsoportokra, az igazgatótanácsra vagy az elnökre való átruházásáról.

▼M1

(1a) A 17. cikk céljára a felügyeleti tanács független munkacsoportot hív össze, amely a felügyeleti tanács elnökéből és hat olyan tagjából áll, akik nem lehetnek az uniós jogot feltételezhetően megsértő hatáskörrel rendelkező hatóság képviselői, és akiknek semmilyen érdekük nem fűződik az ügyhöz és nem állnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag amellett szavaz.

(2) A 19. cikk alkalmazásában a felügyeleti tanács független munkacsoportot hív össze, amely a felügyeleti tanács elnökéből és hat olyan tagjából áll, akik nem lehetnek a vitában érintett hatáskörrel rendelkező hatóság képviselői, és semmilyen érdekük nem fűződhet a vitához és nem állnak közvetlen kapcsolatban az hatáskörrel rendelkező érintett hatóságokkal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag amellett szavaz.

(3) Az e cikkben említett munkacsoportok javaslatot tesznek a felügyeleti tanács által a 17. vagy 19. cikk értelmében véglegesen elfogadandó határozatokra.

(4) A felügyeleti tanács elfogadja az e cikkben említett munkacsoportok eljárási szabályzatát.

▼B

42. cikk

Függetlenség

Az e rendelettel ráruházott feladatok ellátása során az elnök és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem törekedhet a felügyeleti tanács tagjainak befolyásolására feladataik ellátása során.

▼M1

Az első és a második bekezdés nem érinti a 1024/2013/EU rendelet által az Európai Központi Bankra ruházott feladatokat.

▼B

43. cikk

Feladatok

(1) A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához és felelős a II. fejezetben említett határozatok meghozataláért.

▼B

(2) A felügyeleti tanács fogadja el a II. fejezetben említett véleményeket, ajánlásokat és határozatokat, valamint tanácsot ad.

(3) Az elnököt a felügyeleti tanács nevezi ki.

(4) Az igazgatótanács javaslata alapján a felügyeleti tanács minden év szeptember 30-áig elfogadja a Hatóság következő évi munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A munkaprogramot az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni, és közzé kell tenni.

(5) A felügyeleti tanács – az igazgatótanács javaslata alapján – az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.

(6) A felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság többéves munkaprogramját, amelyet tájékoztatásul továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A többéves munkaprogramot az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni, és közzé kell tenni.

(7) A felügyeleti tanács a 63. cikkel összhangban elfogadja a költségvetést.

(8) A felügyeleti tanács fegyelmi jogkört gyakorol az elnök és az ügyvezető igazgató felett és a 48. cikk (5) bekezdésének vagy az 51. cikk (5) bekezdésének megfelelően felmentheti őket megbízatásuk alól.

44. cikk

Döntéshozatal

▼M1

(1) A felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

Az e bekezdés első albekezdésében foglaltaktól eltérve a 10–16. cikkben meghatározott intézkedések esetében, valamint a 9. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében és a VI. fejezet értelmében elfogadott intézkedések és határozatok esetében a felügyeleti tanács tagjainak az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdése, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 3. cikke szerinti minősített többségével kell meghoznia határozatait, amelynek magában kell foglalnia legalább azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét, amely tagállamok az 1024/2013/EU rendelet 2. cikkének 1. pontja szerinti részt vevő tagállamok (a továbbiakban: részt vevő tagállamok),valamint azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét, amely tagállamok a 1024/2013/EU rendelet 2. cikkének 1. pontja szerinti részt nem vevő tagállamok (a továbbiakban: részt nem vevő tagállamok).

▼M1

A 17. és a 19. cikket érintő határozatok esetében a munkacsoport által javasolt határozatot a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai egyszerű többséggel fogadják el, amely egyszerű többség magában foglalja a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét, valamint a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagjainak egyszerű többségét.

A harmadik albekezdéstől eltérve, attól az időponttól kezdve, amikor a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó szavazati joggal rendelkező tagok száma négy vagy annál kevesebb, a munkacsoport által javasolt határozatot a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével kell elfogadni, amelyhez legalább a nem részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egy szavazata tartozik.

Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

A munkacsoportnak a 41. cikk (2) bekezdése szerinti összetétele tekintetében a felügyeleti tanács konszenzusra törekszik. Konszenzus hiányában a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak háromnegyedes többségével határoz. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

A 18. cikk (3) és (4) bekezdése alapján elfogadott határozatok tekintetében, az e bekezdés első albekezdésében foglaltaktól eltérve a felügyeleti tanácsnak a szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével- amely egyszerű többség magában foglalja a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többségét és a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok egyszerű többségét – kell meghoznia határozatait.

▼B

(2) A felügyeleti tanács üléseit az elnök kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának a kérésére hívják össze, és azokat az elnök vezeti.

(3) A felügyeleti tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

▼M1

(4) A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők – az elnök, az ügyvezető igazgató és az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselője kivételével – nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok másképp rendelkeznek.

(4a) A Hatóság elnöke jogosult bármikor szavazást kérni. E jog és a Hatóság döntéshozatali eljárása hatékonyságának sérelme nélkül a Hatóság felügyeleti tanácsának a döntéshozatal során konszenzusra kell törekednie.

▼B

2. SZAKASZ

Igazgatótanács

45. cikk

Összetétel

(1) Az igazgatótanács az elnökből és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai által a felügyeleti tanács tagjainak sorából választott hat másik személyből áll.

Az elnök kivételével az igazgatótanács valamennyi tagja mellé póttagot kell választani, aki akadályoztatása esetén helyettesítheti őt.

▼M1

A felügyeleti tanács által választott tagok megbízatása két és fél évig tart. A megbízatás egyszer meghosszabbítható. Az igazgatótanács összetétele kiegyensúlyozott, arányos, és az Unió egészét tükrözi. Az igazgatótanács legalább két tagja nem részt vevő tagállamok képviselője. A megbízatások átfedik egymást, és megfelelő rotációs rendszert kell alkalmazni.

▼B

(2) Az igazgatótanács a jelen levő tagok többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

Az ügyvezető igazgató és a Bizottság egy képviselője szavazati jog nélkül vesz részt az igazgatótanács ülésein.

A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyekben szavazati joggal rendelkezik.

Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(3) Az igazgatótanács üléseit az elnök kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának kérésére hívják össze és azokat az elnök vezeti.

Az igazgatótanács az általa szükségesnek ítélt rendszerességgel, és minden felügyeleti tanácsi ülés előtt ülésezik. Az igazgatótanács legalább évente ötször ülésezik.

(4) Az igazgatótanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező tagok – az ügyvezető igazgató kivételével – nem vesznek részt az igazgatótanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak.

46. cikk

Függetlenség

Az igazgatótanács tagjai függetlenül és objektívan járnak el kizárólag az Unió egészének érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

▼B

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérelheti meg befolyásolni az igazgatótanács tagjait feladataik elvégzése során.

47. cikk

Feladatok

(1) Az igazgatótanács biztosítja, hogy a Hatóság e rendeletnek megfelelően teljesítse megbízatását és elvégezze a rábízott feladatokat.

(2) Az éves és a többéves munkaprogramot az igazgatótanács terjeszti a felügyeleti tanács elé elfogadásra.

(3) Az igazgatótanács a 63. és a 64. cikkel összhangban gyakorolja költségvetési hatáskörét.

▼M1

(4) Az igazgatótanács fogadja el a Hatóság személyzetpolitikai tervét és – a 68. cikk (2) bekezdésének megfelelően – a Személyzeti Szabályzat végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

▼B

(5) Az igazgatótanács a 72. cikkel összhangban elfogadja a Hatóság dokumentumaihoz való hozzáférési jogra vonatkozó külön rendelkezéseket.

(6) Az igazgatótanács a felügyeleti tanácsnak javaslatot tesz a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentés elkészítésére az 53. cikk (7) bekezdésében említett jelentéstervezet alapján.

(7) Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(8) Az igazgatótanács az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban jelöli ki, illetve menti fel a fellebbviteli tanács tagjait.

3. SZAKASZ

Elnök

48. cikk

Kinevezés és feladatok

(1) A Hatóságot az elnök képviseli, aki feladatát teljes munkaidőben ellátó független szakember.

Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért és vezeti a felügyeleti tanács és az igazgatótanács üléseit.

▼B

(2) A felügyeleti tanács az elnököt – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján – nyílt pályázati eljárást követően nevezi ki.

Mielőtt a felügyeleti tanács által kiválasztott jelölt elfoglalná hivatalát, a kiválasztást követő egy hónapon belül az Európai Parlament, a jelölt meghallgatását követően kifogásolhatja a kiválasztott személy kinevezését.

A felügyeleti tanács tagjai közül alelnököt is választ, aki az elnök távolléte idején ellátja annak feladatait. Az alelnököt nem az igazgatótanács tagjai közül választják meg.

(3) Az elnök megbízatása öt évre szól és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4) Az elnök ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli:

a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;

b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

A felügyeleti tanács – az értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízatását, az Európai Parlament megerősítésétől függően.

(5) Az elnököt csak az Európai Parlament mentheti fel a felügyeleti tanács határozatát követően.

Az elnök nem akadályozhatja meg a felügyeleti tanácsot az elnökkel kapcsolatos kérdések megvitatásában, különösen ami felmentését illeti, és nem vesz részt az ilyen kérdéseket érintő vitákban.

49. cikk

Függetlenség

A felügyeleti tanács által az elnök feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az elnök nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények, vagy szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelheti meg befolyásolni az elnököt feladatai ellátása során.

Az elnök – a 68. cikkben említett személyzeti szabályzattal összhangban – szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

▼M1

49a. cikk

Kiadások

Az elnök nyilvánosságra hozza a megtartott üléseket és a kapott vendéglátást. A kiadásokat a Személyzeti Szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.

▼B

50. cikk

Jelentés

(1) Az Európai Parlament és a Tanács az elnököt vagy az alelnököt – függetlenségének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett – felkérheti arra, hogy tegyen nyilatkozatot. Az elnök nyilatkozatot tesz az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszol bármely, a képviselők által feltett kérdésre.

(2) Az elnök kérésre, az (1) bekezdésben említett nyilatkozat megtétele előtt legalább 15 nappal írásbeli jelentést nyújt be a Hatóság főbb tevékenységeiről az Európai Parlamentnek.

(3) A 11–18. cikkben, valamint a 20. cikkben és 33. cikkben említett információn kívül a jelentésnek tartalmaznia kell az Európai Parlament által eseti alapon igényelt valamennyi kapcsolódó információt is.

4. SZAKASZ

Ügyvezető igazgató

51. cikk

Kinevezés

(1) A Hatóságot az ügyvezető igazgató irányítja, aki feladatát teljes munkaidőben ellátó független szakember.

(2) A felügyeleti tanács az ügyvezető igazgatót – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos tudása, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata és vezetői tapasztalata alapján – nyílt pályázati eljárást és az Európai Parlament jóváhagyását követően nevezi ki.

(3) Az ügyvezető igazgató megbízatása öt évre szól és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4) Az ügyvezető igazgató ötéves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a felügyeleti tanács értékeli különösen:

a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és megvalósításuk módját;

b) az elkövetkezendő években a Hatóságra háruló feladatokat és követelményeket.

A felügyeleti tanács – az első bekezdésben említett értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató megbízatását.

▼B

(5) Az ügyvezető igazgató csak a felügyeleti tanács határozata alapján menthető fel.

52. cikk

Függetlenség

Az igazgatótanács és a felügyeleti tanács által az ügyvezető igazgató feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az ügyvezető igazgató nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézménytől vagy szervtől, sem tagállami kormánytól, sem más egyéb köz-vagy magánjogi jogalanytól.

Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények vagy szervek, sem bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelheti meg befolyásolni az ügyvezető igazgatót feladatai ellátása során.

Az ügyvezető igazgató – a 68. cikkben említett személyzeti szabályzattal összhangban – szolgálati jogviszonyának megszűnését követően is köteles feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

▼M1

52a. cikk

Kiadások

Az ügyvezető igazgató nyilvánosságra hozza a megtartott üléseket és a kapott vendéglátást. A kiadásokat a Személyzeti Szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.

▼B

53. cikk

Feladatok

(1) Az ügyvezető igazgató felelős a Hatóság irányításáért és előkészíti az igazgatótanács munkáját.

(2) Az ügyvezető igazgató felel azért, hogy a felügyeleti tanács iránymutatásával és az igazgatótanács ellenőrzése mellett megvalósuljon a Hatóság éves munkaprogramja.

(3) Az ügyvezető igazgató megfelelő intézkedésekkel – különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével – gondoskodik arról, hogy a Hatóság e rendelettel összhangban működjön.

(4) Az ügyvezető igazgató a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkészíti a többéves munkaprogramot.

▼B

(5) Minden év június 30-ig a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően az ügyvezető igazgató elkészíti a következő évi munkaprogramot.

(6) Az ügyvezető igazgató a 63. cikknek megfelelően elkészíti a Hatóság előzetes költségvetés-tervezetét, és a 64. cikk értelmében végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(7) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti a jelentéstervezetet, külön-külön szakaszban kitérve a Hatóság szabályozási és felügyeleti tevékenységeire, illetőleg a pénzügyi és az igazgatási kérdésekre.

(8) Az ügyvezető igazgató az e rendelet 68. cikkében megállapított hatásköröket gyakorolja a Hatóság személyzetével szemben és kezeli a személyzeti ügyeket.

IV. FEJEZET

AZ EURÓPAI FELÜGYELETI HATÓSÁGOK KÖZÖS TESTÜLETEI

1. SZAKASZ

Az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága

54. cikk

Létrehozás

(1) Létrejön az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága.

(2) A vegyes bizottság olyan fórum, amelynek keretében a Hatóság rendszeresen és szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), és biztosítja az szektorok közötti következetességet, különösen az alábbiak terén:

— pénzügyi konglomerátumok,

— könyvvitel és könyvvizsgálat,

— az szektorok közötti fejlemények, kockázatok és a pénzügyi stabilitás sebezhetőségének mikroprudenciális elemzése,

— lakossági befektetési termékek,

— pénzmosás elleni intézkedések, és

— információcsere az ERKT-vel és az ERKT és az EFH-k közötti kapcsolatok kialakítása.

▼B

(3) A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, amely titkárságként működik. A Hatóság megfelelő erőforrásokkal járul hozzá az igazgatási, infrastrukturális és működési költségekhez.

(4) Amennyiben egy pénzügyi intézmény több szektorális területen érintett, a vegyes bizottság a nézeteltéréseket az 56. cikknek megfelelően rendezi.

55. cikk

Összetétel

(1) A vegyes bizottság az EFH-k elnökeiből, és – adott esetben – az 57. cikknek megfelelően létrehozott albizottság elnökéből áll.

(2) Az ügyvezető igazgatót, a Bizottság képviselőjét és az ERKT-t megfigyelőként meghívják a vegyes bizottság és az 57. cikkben említett albizottságok üléseire.

(3) A vegyes bizottság elnökét évente, az EFH-k elnökei közül felváltva nevezik ki. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT alelnöke.

(4) A vegyes bizottság elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát. A szabályzat meghatározhatja a vegyes bizottság üléseinek további résztvevőit.

A vegyes bizottság legalább kéthavonta ülésezik.

56. cikk

Közös álláspontok és közös intézkedések

A II. fejezetben meghatározott tevékenységi körén belül, és különös tekintettel a 2002/87/EK irányelv végrehajtására – ha releváns –, a Hatóság közös álláspontot alakít ki az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság), amennyiben szükséges.

Az e rendelet 10–15., 17., 18. vagy 19. cikkében meghatározott, a 2002/87/EK irányelv és az 1. cikk (2) bekezdésében említett egyéb – az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) vagy az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatáskörébe is tartozó – uniós aktusok alkalmazásával kapcsolatos intézkedéseket a Hatóság, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) adott esetben egyidejűleg fogadja el.

▼B

57. cikk

Albizottságok

(1) Az 56. cikk alkalmazásában létre kell hozni a vegyes bizottság pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó albizottságát.

(2) Az albizottság az 55. cikk (1) bekezdésében említett személyekből és az egyes tagállamok releváns hatáskörrel rendelkező hatósága mindenkori személyzetének egy magas rangú képviselőjéből áll.

(3) Az albizottság tagjai közül választ elnököt, aki tagja a vegyes bizottságnak is.

(4) A vegyes bizottság további albizottságokat hozhat létre.

2. SZAKASZ

Fellebbviteli tanács

58. cikk

Összetétel és működés

(1) A fellebbviteli tanács az EFH-k közös testülete.

(2) A fellebbviteli tanács hat tagból és hat póttagból áll, akik nagyon elismert személyek és igazolt szaktudással és szakmai gyakorlattal rendelkeznek, a banki, biztosítási, foglalkoztatási nyugdíj és értékpapír-piaci területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén pedig kellően magas szintű szakmai, többek közt felügyeleti ismereteik és gyakorlatuk van, nem tartoznak a Hatóság tevékenységében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy más nemzeti, illetve uniós intézmény jelenlegi alkalmazottai közé. A fellebbviteli tanácsnak megfelelő jogi szakértelemmel kell rendelkeznie ahhoz, hogy jogi szaktanácsadást biztosítson a Hatóság hatáskörének gyakorlásával kapcsolatban.

A fellebbviteli tanács kijelöli elnökét.

(3) A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett pályázati felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság igazgatótanácsa nevezi ki, a felügyelőtanáccsal folytatott konzultációt követően.

A többi tagot az 1094/2010/EU rendelettel és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban kell kinevezni.

(4) A fellebbviteli tanács tagjainak megbízatása öt évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható.

▼B

(5) A fellebbviteli tanácsnak a Hatóság igazgatótanácsa által kinevezett tagja megbízatásának ideje alatt e tisztségéből nem menthető fel, kivéve akkor, ha súlyos hivatali mulasztást követett el, és az igazgatótanács – a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően erről határozatot hoz.

(6) A fellebbviteli tanács határozatainak meghozatalához a hat tagból legalább négy fő szavazata szükséges. Ha a megtámadott határozat e rendelet hatálya alá tartozik, a döntő többségnek a fellebbviteli tanács Hatóság által kinevezett két tagja közül legalább egyet magában kell foglalnia.

(7) A fellebbviteli tanács szükség szerint, az elnök kezdeményezésére ülésezik.

(8) Az EFH megfelelő működési és titkársági támogatást biztosít a fellebbviteli tanács részére.

59. cikk

Függetlenség és pártatlanság

(1) A fellebbviteli tanács tagjai függetlenül hozzák meg döntéseiket. Nem utasíthatók. A fellebbviteli tanács tagjai a Hatósággal, annak igazgatótanácsával vagy felügyeleti tanácsával kapcsolatos más feladatot nem láthatnak el.

(2) Nem vehet részt a fellebbezési eljárásban a fellebbviteli tanács olyan tagja, akinek bármely személyes érdeke fűződik az eljáráshoz, aki korábban az eljárás egyik felének képviseletét látta el, illetőleg aki részt vett a fellebbezés tárgyát képező határozat meghozatalában.

(3) A fellebbviteli tanács minden tagja értesíti a fellebbviteli tanácsot, ha valamely tagtársáról – az (1) és a (2) bekezdésben említett okok egyike vagy bármely más ok miatt – úgy véli, hogy nem helyénvaló részt vennie egy adott fellebbezési eljárásban.

(4) A fellebbezési eljárás feleinek bármelyike az (1) és a (2) bekezdésben említett bármely indokra hivatkozva, illetve elfogultság gyanúja esetén a fellebbviteli tanács bármely tagjának részvétele ellen kifogással élhet.

A tagok állampolgársága nem szolgálhat kifogás alapjául, továbbá a kifogás nem megengedhető a fellebbezési eljárás azon fele részéről, aki a kifogást megalapozó tény ismeretében további, a fellebbviteli tanács összetételének kifogásolásától eltérő, eljárási cselekményt tett.

▼B

(5) A fellebbviteli tanács az (1) és az (2) bekezdésben foglaltak fennállása esetén teendő intézkedésről az érintett tag részvétele nélkül határoz.

A szóban forgó határozat meghozatala céljából a fellebbviteli tanács az érintett tag helyett annak póttagja részvételével ülésezik. Ha a póttag ellen is hasonló eljárás van folyamatban, a Hatóság elnöke a rendelkezésre álló póttagok közül jelöl ki helyettest.

(6) A fellebbviteli tanács tagjai vállalják, hogy függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el.

E célból kötelezettségvállalási és érdekeltségi nyilatkozatot tesznek, amelyben vagy kijelentik, hogy nincsenek olyan érdekeltségeik, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket, vagy megnevezik azokat a közvetlen vagy közvetett érdekeltségeiket, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket.

A nyilatkozatokat évente írásos formában közzé kell tenni.

V. FEJEZET

JOGORVOSLATOK

60. cikk

Fellebbezések

(1) Bármely természetes vagy jogi személy – a hatáskörrel rendelkező hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a Hatóság 17., 18. és 19. cikkben említett, valamint bármely más, az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott uniós aktusok szerinti, neki címzett határozata ellen vagy az olyan más személynek címzett határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyében érinti.

(2) A fellebbezést indokolással együtt írásban kell eljuttatni a Hatósághoz, attól a naptól számított két hónapon belül, hogy az érintett személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – a határozat Hatóság általi közzétételének napjától számított két hónapon belül.

A fellebbviteli tanács a benyújtástól számítva két hónapon belül határoz a fellebbezésről.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően beadott fellebbezésnek nincsen felfüggesztő hatálya.

A fellebbviteli tanács azonban a kifogásolt határozat végrehajtását felfüggesztheti, ha megítélése szerint a körülmények ezt megkövetelik.

(4) Ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbviteli tanács megvizsgálja, hogy az megalapozott-e. A fellebbviteli tanács felkéri a fellebbezési eljárás feleit, hogy az általa kibocsátott értesítésekről vagy a fellebbezési eljárás többi fele által tett nyilatkozatokról meghatározott határidőn belül nyújtsák be észrevételeiket. A fellebbezési eljárásban a felek jogosultak álláspontjukat szóban előadni.

▼B

(5) A fellebbviteli tanács megerősítheti a Hatóság hatáskörrel rendelkező testülete által hozott határozatot vagy a Hatóság hatáskörrel rendelkező testületéhez utalhatja az ügyet. Erre a testületre nézve a fellebbviteli tanács határozata kötelező, és ez a testület módosított határozatot fogad el az adott ügyben.

(6) A fellebbviteli tanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

(7) A fellebbviteli tanács által hozott határozatokat a Hatóság megindokolja és közzéteszi.

61. cikk

Kereset benyújtása az Európai Unió Bíróságához

(1) A fellebbviteli tanács határozatai, illetőleg – ha a fellebbviteli tanács nem jogosult jogorvoslatot gyakorolni – a Hatóság határozatai az EUMSz 263. cikkével összhangban indított keresettel megtámadhatók az Európai Unió Bírósága előtt.

(2) A tagállamok és az uniós intézmények, valamint természetes és jogi személyek az EUMSz. 263. cikkével összhangban keresetet indíthatnak az Európai Unió Bíróságánál a Hatóság határozatai ellen.

(3) Abban az esetben, ha a Hatóság köteles eljárni és elmulasztja a döntéshozatalt, az EUMSz. 265. cikkével összhangban mulasztás miatti kereset indítható az Európai Unió Bíróságnál.

(4) A Hatóságnak meg kell hoznia az Európai Unió Bírósága ítéletének betartásához szükséges intézkedéseket.

VI. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

62. cikk

A Hatóság költségvetése

(1) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet [1] (a továbbiakban „költségvetési rendelet”) 185. cikkében foglaltaknak megfelelő európai szervként működő Hatóság bevételei mindenekelőtt az alább felsoroltak bármilyen kombinációjából állnak:

a) a pénzügyi intézmények felügyeletére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok kötelező hozzájárulásai; amelyeket a szavazatoknak az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében szereplő súlyozásán alapuló képlettel kell meghatározni. E cikk alkalmazásában az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdését az abban megállapított 2014. október 31-i határidőt követően is alkalmazni kell;

[1] HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

▼B

b) az Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) előirányzott uniós támogatás;

c) a vonatkozó uniós jogi eszközökben meghatározott esetekben a Hatóságnak fizetendő díjak.

(2) A Hatóság kiadásai tartalmazzák legalább a személyzeti, a díjazással kapcsolatos, az adminisztratív, az infrastrukturális, valamint a szakmai képzéssel kapcsolatos kiadásokat és a működési költségeket.

(3) A bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(4) A Hatóság valamennyi bevételének és kiadásának becslését minden – a naptári évnek megfelelő – pénzügyi évre vonatkozóan el kell készíteni, és azt a Hatóság költségvetésében fel kell tüntetni.

63. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető igazgató minden év február 15-ig kimutatástervezetet készít a következő pénzügyi évben várható bevételekről és kiadásokról, majd ezt a létszámtervre vonatkozó javaslattal együtt megküldi az igazgatótanácsnak és a felügyeleti tanácsnak. Az ügyvezető igazgató által készített és az igazgatótanács által jóváhagyott kimutatástervezet alapján a felügyeleti tanács minden évben összeállítja a Hatóság következő pénzügyi évre előirányzott bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatást. Ezt a becsléseket tartalmazó kimutatást – az előzetes létszámtervvel együtt – a felügyeleti tanács március 31-ig a Bizottság elé terjeszti. A becsléseket tartalmazó kimutatás elfogadása előtt az ügyvezető igazgató által készített tervezetet az igazgatótanácsnak jóvá kell hagynia.

(2) A becsléseket tartalmazó kimutatást a Bizottság megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak (a továbbiakban együttesen: költségvetési hatóság) az Unió költségvetés-tervezetével együtt.

(3) A kimutatás alapján a Bizottság az Európai Unió költségvetés-tervezetében feltünteti a létszámtervre tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon támogatás összegét, amely az EUMSz. 313. és 314. cikkével összhangban az Európai Unió általános költségvetését terheli.

(4) A Hatóság létszámtervét a költségvetési hatóság fogadja el. A költségvetési hatóság hagyja jóvá a Hatóság támogatására szánt költségvetési előirányzatot.

(5) A Hatóság költségvetését a felügyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadásától tekinthető véglegesnek. Szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

▼B

(6) Az igazgatótanács haladéktalanul értesíti a költségvetési hatóságot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására és különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbevételéről vagy megvásárlásáról. Minderről tájékoztatja a Bizottságot. Ha a költségvetési hatóság bármely ága véleményt kíván kibocsátani, a projektről szóló tájékoztatás átvételétől számítva két héten belül értesíti a Hatóságot erről a szándékáról. Értesítés hiányában a Hatóság lebonyolíthatja a tervezett ügyletet.

▼M1

_____

▼B

64. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az ügyvezető igazgató engedélyezési tisztviselői feladatokat lát el, és végrehajtja a Hatóság költségvetését.

(2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi év lezárulta után március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót, valamint az adott pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodásáról szóló jelentést. A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is megküldi a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést.

A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője a költségvetési rendelet 128. cikkének megfelelően az intézmények és a decentralizált szervek előzetes beszámolói alapján konszolidált beszámolót készít.

(3) Az ügyvezető igazgató, miután beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 129. cikkével összhangban tett észrevételek, saját hatáskörében összeállítja, majd véleményezésre az igazgatótanács elé terjeszti a Hatóság végleges beszámolóját.

(4) Az igazgatótanács véleményezi a Hatóság végleges beszámolóját.

(5) Az ügyvezető igazgató a végleges beszámolót, valamint az igazgatótanács véleményét a pénzügyi év lezárultát követő július 1-jéig eljuttatja a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.

(6) A végleges beszámolót közzé kell tenni.

(7) Az ügyvezető igazgató szeptember 30-ig megválaszolja a Számvevőszék észrevételeit. E válaszról másolatot küld az igazgatótanácsnak és a Bizottságnak.

▼B

(8) Az igazgató az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 146. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.

(9) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N+2. év május 15-ig megadja a Hatóság számára a felmentést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan, beleértve az Európai Unió általános költségvetéséből és a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól származó bevételt is.

65. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térhetnek el az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendeletről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendelettől ([1]), kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

66. cikk

Csalás elleni intézkedések

(1) Az 1073/1999/EK rendelet leszűkítés nélkül alkalmazandók a Hatóságra csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

(2) A Hatóság csatlakozik az OLAF belső vizsgálatairól szóló intézményközi megállapodáshoz, és haladéktalanul meghozza a Hatóság egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

(3) A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá a Hatóság által kifizetett pénzösszegek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzösszegek elosztásáért felelnek.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

67. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Hatóságra és személyzetére az Európai Unióról szóló szerződéshez és az EUMSz-hez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyv alkalmazandó.

([1]) HL L 357., 2002.12.31., 72. o.

▼B

68. cikk

Személyzet

(1) A Hatóság személyzetére – ideértve annak ügyvezető igazgatóját és elnökét is – a személyzeti szabályzat, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

(2) Az igazgatótanács – a Bizottsággal egyetértésben – a személyzeti szabályzat 110. cikkében meghatározott előírásokkal összhangban elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.

(3) Személyzete tekintetében a Hatóság gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek által a szerződéskötésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört.

(4) Az igazgatótanács olyan rendelkezéseket fogad el, amelyek lehetővé teszik a tagállamokból kiküldött nemzeti szakértők Hatóságon belüli alkalmazását.

69. cikk

A Hatóság felelőssége

(1) Szerződésen kívüli felelősség esetében a Hatóság – a tagállamok jogában meglévő közös általános jogelveknek megfelelően – megtéríti az általa okozott, illetőleg az alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott összes kárt. Az ilyen károk megtérítésével kapcsolatos jogviták az Európai Unió Bíróságának joghatósága alá tartoznak.

(2) A Hatóság alkalmazottainak a Hatósággal szembeni személyes pénzügyi és fegyelmi felelőssége tekintetében a Hatóság személyzetére alkalmazandó vonatkozó rendelkezések az irányadók.

70. cikk

Szakmai titoktartási kötelezettség

(1) A felügyeleti tanács és az igazgatótanács tagjaira, az ügyvezető igazgatóra és a Hatóság személyzetének tagjaira, ideértve a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSz 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.

A személyzeti szabályzat 16. cikke alkalmazandó rájuk.

A személyzet tagjai a személyzeti szabályzatnak megfelelően szolgálati jogviszonyuk megszűnését követően is kötelesek feddhetetlenül és tartózkodóan eljárni egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

▼B

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek vagy bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany sem kísérelheti meg befolyásolni a Hatóság tagjait feladataik elvégzése során.

(2) A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett személyek nem hozhatnak semmilyen, szakmai kötelességük teljesítése közben kapott bizalmas információt más személy vagy hatóság tudomására, az olyan összegzett és összesített formában történt közlés kivételével, amelyből az egyes pénzügyi intézmények nem azonosíthatók.

Emellett az (1) bekezdésben és e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a nemzeti felügyeleti hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és más, a pénzügyi intézményekre alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a nemzeti felügyeleti hatóságokkal.

Erre az információra az (1) és (2) bekezdésben megjelölt szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak. A Hatóság belső eljárási szabályzatában meghatározza az (1) és (2) bekezdésben említett titoktartási szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

(4) A Hatóság alkalmazza a Bizottság eljárási szabályzatának módosításáról szóló, 2001. november 29-i 2001/844/EK, ESZAK, Euratom határozatot ([1]).

71. cikk

Adatvédelem

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok feldolgozása tekintetében a 95/46/EK irányelv alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-feldolgozás tekintetében a 45/2001/EK rendelet alapján fennálló kötelezettségeit.

72. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

(1) A Hatóság birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK rendelet alkalmazandó.

(2) Az igazgatótanács 2011. május 31-ig gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.

([1]) HL L 317., 2001.12.3., 1. o.

▼B

(3) A Hatóság által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok tárgyában panasz nyújtható be az ombudsmanhoz vagy az EUMSz. 228., illetve 263. cikkében megállapított feltételekkel összhangban – adott esetben – eljárás indítható az Európai Unió Bírósága előtt a fellebbviteli tanácsnak benyújtott fellebbezést követően.

73. cikk

Nyelvhasználat

(1) A Hatóságra az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. tanácsi rendeletet ([1]) kell alkalmazni.

(2) A Hatóság belső nyelvhasználatára vonatkozó rendelkezésekről az igazgatótanács határoz.

(3) A Hatóság működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

74. cikk

Székhely-megállapodás

A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság ügyvezető igazgatójára, az igazgatótanács tagjaira, a Hatóság személyzetére és családtagjaikra a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam közötti székhely-megállapodásban kell meghatározni, amely az igazgatótanács jóváhagyását követően köthető meg.

A Hatóság befogadó tagállama a lehető legjobb körülményeket biztosítja a Hatóság megfelelő működéséhez, ideértve a többnyelvű, európai szemléletű iskoláztatás lehetőségét és a megfelelő közlekedési kapcsolatokat is.

75. cikk

Harmadik országok részvétele

(1) A Hatóság munkájában való részvétel nyitva áll azon harmadik országok számára, amelyek megállapodást kötöttek az Unióval, amelynek keretében elfogadták és alkalmazzák az uniós jogot a Hatóságnak az 1. cikk (2) bekezdésében említett hatáskörébe tartozó területeken.

(2) A Hatóság együttműködhet az (1) bekezdésben említett országokkal, amelyek az Unióval az EUMSz 216. cikkében foglaltakkal összhangban kötött nemzetközi megállapodásoknak megfelelően a Hatóság 1. cikk (2) bekezdésében említett hatáskörében az uniós jogszabályokkal egyenértékűnek elfogadott jogszabályokat alkalmaznak.

([1]) HL 17., 1958.10.6., 385. o.

▼B

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett megállapodások vonatkozó rendelkezései alapján az adott, az (1) bekezdés szerinti országra nézve meg kell állapítani különösen a Hatóság munkájában való részvétel jellegét, tárgyát és eljárási vonatkozásait, kitérve a pénzügyi járulékokat és a személyzetet érintő kérdésekre is. E rendelkezések előírhatják, hogy ezek az országok megfigyelőként részt vehetnek a felügyeleti tanácsban, de biztosítják, hogy nem vesznek részt olyan vitákban, amelyek meghatározott pénzügyi intézményekkel foglalkoznak, kivéve, ha közvetlen érintettség áll fenn.

VIII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

76. cikk

Előkészítő intézkedések

(1) Az e rendelet hatálybalépését követően és a Hatóság létrehozását megelőzően az EBFB a Bizottsággal szorosan együttműködve előkészíti az EBFB-nek a Hatósággal történő felváltását.

(2) A Hatóság létrehozását követően a Bizottság felelős a Hatóság adminisztratív létrehozásáért és kezdeti adminisztratív működéséért mindaddig, amíg a Hatóság ki nem nevezte ügyvezető igazgatóját.

E célból mindaddig, amíg az ügyvezető igazgató a felügyeleti tanács általi és az 51. cikkel összhangban történő kinevezését követően hivatalba nem lép, a Bizottság ideiglenes alapon kinevezhet egy tisztviselőt az ügyvezető igazgató feladatainak ellátására. Ezt az időszakot a Hatóság ügyvezető igazgatójának kinevezéséhez szükséges időtartamra kell korlátozni.

Az ideiglenes ügyvezető igazgató az igazgatótanács jóváhagyását követően a Hatóság költségvetése alapján rendelkezésre álló keret által fedezett valamennyi kifizetést engedélyezheti, valamint szerződéseket – köztük a Hatóság létszámtervének elfogadását követően munkaszerződéseket is – köthet.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti a felügyeleti tanács és az igazgatótanács hatáskörét.

(4) A Hatóságot az EBFB jogutódjának kell tekinteni. Az EBFB valamennyi eszköze, forrása és minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjában automatikusan a Hatóságra száll. Az EBFB összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források záró mérlegét az átadás időpontjában. Ezt a kimutatást az EBFB és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.

▼B

77. cikk

A személyzetre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 68. cikktől eltérve a EBFB vagy annak titkársága által kötött és 2011. január 1-jén hatályos összes munkaszerződést és kiküldetési megállapodást lejárata napjáig tiszteletben kell tartani. Ezek a szerződések nem hosszabbíthatók meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett szerződések hatálya alá tartozó személyzet minden tagja megkapja azt a lehetőséget, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja szerint a Hatóság létszámtervében meghatározott különféle besorolási osztályoknak megfelelően ideiglenes tisztviselői szerződést kössön.

A szerződések megkötésére jogosult hatóság e rendelet hatálybalépését követően belső pályázati eljárást hajt végre, amely az EBFB vagy annak titkársága személyzetére korlátozódik, hogy ellenőrizze a foglalkoztatandó személyek hozzáértését, hatékonyságát és feddhetetlenségét. A belső pályázati eljárás során teljes mértékben figyelembe kell venni, hogy az adott személy a foglalkoztatása előtt milyen készségekről és gyakorlatról tett tanúbizonyságot.

(3) Az elvégzendő feladatok jellegétől és szintjétől függően a sikeres pályázók számára ideiglenes alkalmazotti szerződést ajánlanak fel, amelynek időtartama megegyezik az első szerződés értelmében legalább még fennmaradó időtartammal.

(4) A munkaszerződésre vonatkozó megfelelő nemzeti jogszabályok és más jogi eszközök továbbra is alkalmazandók a személyzet azon, szerződéssel rendelkező tagjaira, akik úgy döntenek, hogy nem kötnek ideiglenes alkalmazotti szerződést, vagy akiknek nem ajánlanak fel ideiglenes alkalmazotti szerződést a (2) bekezdéssel összhangban.

78. cikk

Nemzeti rendelkezések

A tagállamok meghozzák az e rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása szempontjából indokolt rendelkezéseket.

79. cikk

Módosítások

A 716/2009/EK határozat úgy módosul, hogy a kapcsolódó melléklet B. szakaszában a kedvezményezettek jegyzékéből az EBFB-t el kell hagyni.

80. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az EBFB létrehozásáról szóló 2009/78/EK bizottsági határozat 2011. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

▼B

81. cikk

Felülvizsgálat

(1) 2014. január 2-ig, és azt követően minden harmadik évben a Bizottság általános jelentést tesz közzé a Hatóság működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról, valamint az e rendeletben meghatározott eljárásokról. A jelentés többek között értékeli:

a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti gyakorlata közötti konvergenciát;

i. a konvergenciát a hatáskörrel rendelkező hatóságok független működése és a vállalatirányítással egyenértékű standardok tekintetében;

ii. a Hatóság pártatlanságát, tárgyilagosságát és autonómiáját;

b) a felügyeleti kollégiumok működését;

c) a válságmegelőzés, -kezelés és -rendezés terén megvalósuló konvergencia eredményeit, beleértve az uniós finanszírozási mechanizmusokat;

d) a Hatóság szerepét a rendszerkockázatok tekintetében;

e) a 38. cikk szerinti védzáradék alkalmazását;

f) a 19. cikk szerinti, jogi kötőerővel bíró közvetítői szerep alkalmazását.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés továbbá a következőket vizsgálja meg:

a) indokolt-e továbbra is elkülöníteni egymástól a bankok, a biztosítók, a foglalkoztatói nyugdíjak, az értékpapír- és pénzügyi piacok felügyeletét;

b) indokolt-e a prudenciális felügyelet és az üzleti magatartás elkülönített felügyelete, vagy azokat egyetlen felügyelet alá kell-e rendelni;

c) indokolt-e egyszerűsíteni és megerősíteni az PFER felépítését annak érdekében, hogy növelni lehessen az összhangot a makro- és mikroszintek, valamint az EFH-k között;

d) az PFER fejlődése összhangban áll-e a globális fejlődéssel;

e) a PFER kellőképen változatos-e, és rendelkezik-e a kiváló szaktudással;

f) megfelelő-e az elszámoltathatóság és az átláthatóság a közzétételi követelményekkel kapcsolatban;

g) megfelelőek-e a Hatóság forrásai feladatai végrehajtásához;

h) megfelelő-e a Hatóság székhelye, vagy célszerű lenne-e az EFH-k számára közös székhelyet kijelölni a közöttük folytatandó koordináció javítása érdekében.

▼M1

(3) A páneurópai szintű intézmények, illetve infrastruktúrák közvetlen felügyeletének kérdését illetően a Bizottság a piaci fejleményeket, a belső piac stabilitását és az Unió egészének kohézióját figyelembe véve éves értékelési jelentést készít arról, hogy megfelelően bízták-e meg a Hatóságot további felügyeleti hatáskörökkel e téren.;

▼B

(4) A jelentést és az azt kísérő bármely javaslatot – adott esetben – az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjeszteni.

▼M1

81a. cikk

A szavazási szabályok felülvizsgálata

Amikor a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok száma eléri a négyet, a Bizottság felülvizsgálja a 41. és a 44. cikkben ismertetett szavazási szabályok működését, és azokról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak, figyelembe véve a rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokat.

▼B

82. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. január 1-jétől kell alkalmazni a 76. cikk, valamint 77. cikk (1) és (2) bekezdésének kivételével, amelyeket e rendelet hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

A Hatóság 2011. január 1-jén jön létre.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.